

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญานิพนธ์
ของ
กาญจนา แยมยี่สุน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2553

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญานิพนธ์
ของ
กาญจนา แยมยี่สุน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ
ของ
กาญจนา แยมยี่สุน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2553

กาญจนา แยมยี่สุน. (2553). *วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนานรงค์, อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 905 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.892 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบเป็นรายคู่ของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีวินัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
4. นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีวินัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน และด้านการรักษาระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
5. นิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
6. นิสิตที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

DISCIPLINE OF THE UNDERGRADUATE STUDENTS OF FACULTY OF COMMERCE
AND ACCOUNTANCY, CHULALONGKORN UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
KANCHANA YAMYEESOON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Kanchana Yamyeesoon. (2010). *Discipline of the undergraduate Students of Faculty of Commerce and Accountancy, Chulalongkorn University*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Achara Wattananarong,
Dr.Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this research was to study and compare the discipline of undergraduate students of Faculty of Commerce and Accountancy, Chulalongkorn University in overall and each of the four aspects: learning, private life, disciplinary action and dressing classified by gender, academic achievement, study program, type of accommodation, and child rearing practice. The samples were 905 undergraduate students who registered in the first semester of academic year 2008. The instrument used for data collection was a five-point rating-scale questionnaire with 50 items with reliability of 0.892. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, means, standard deviation, a t-test, one way analysis of variance and Scheffe's test.

The results were as follows:

1. The students' discipline in overall and each aspect was at a high level except the aspect of learning that was at a moderate level.
2. There was a significant difference between the discipline of male and female students in overall and the aspects of learning, disciplinary action and dressing at the level .05, except the aspect of private life.
3. There was a significant difference among the discipline of students with different academic achievement in overall and the aspect of learning at the level of .05.
4. There was no significant difference among the discipline of students with different study program in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the aspects of learning and disciplinary action at the level of .05, as well
5. There was a significant difference among the discipline of students with different type of accommodation in overall and the aspects of disciplinary action and dressing at the level of .05.
6. There was a significant difference among the discipline of students with different child rearing practice in overall and the aspects of disciplinary action and dressing at the level of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ของ
กาญจนา แยมยี่สุน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ ..... เดือน พฤษภาคม 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางค์)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางค์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจรี ปรียานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบบูชาพระคุณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) และพระยาไชยยศสมบัติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าข้อมูลอันเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในองค์กรต่อไป

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการ จัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีโพธิ์โรจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจारी ปรียานนท์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ที่ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จาวรรณ สุกุล รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีโพธิ์โรจน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจारी ปรียานนท์ ในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งกรุณาสละเวลาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์แก่การทำ ปริญญานิพนธ์ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ณรงค์ฤทธิ์ อัครเรืองพิภพ อาจารย์ ประเมศร์ อัครเรืองพิภพ ที่กรุณาให้ คำแนะนำในการจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูป ท่านอาจารย์ผู้สอนที่สละเวลาให้หนังสือแบบสอบถาม และนิตยระดับ ปริญญาตรี ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยตลอด ระยะเวลาที่ผ่านมา และขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ ที่ไม่สามารถกล่าวได้ทั้งหมดที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้าน ต่างๆ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูและเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการ ทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณที่เคารพรักทุกท่าน

กาญจนา แยมยี่ลู่

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
สมมติฐานของการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายและความสำคัญของวินัย	9
ความหมายของวินัย	9
ความสำคัญของวินัย	10
ประเภทของวินัย	11
คุณค่าและประโยชน์ของวินัย	12
ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนิสิตนักศึกษา	12
ปัจจัยที่เกี่ยวกับเพศ	12
ปัจจัยที่เกี่ยวกับครอบครัว	13
ปัจจัยที่เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา	15
แนวทางการสร้างวินัยแก่นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	16
วินัยนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบัน	18
บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการเสริมสร้างวินัยแก่นิสิตนักศึกษา	19
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	54
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	54
วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สรุปผลการวิจัย.....	55
การอภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญและจดหมายขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	81
ภาคผนวก ค จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	85
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนก.....	87
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	90

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา.....	21
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	28
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	30
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน เป็นรายชื่อ.....	31
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว เป็นรายชื่อ.....	32
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ เป็นรายชื่อ.....	33
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการแต่งกาย เป็นรายชื่อ.....	34
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	35
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	36
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา.....	37
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย.....	38

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่.....	51
26 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการแต่งกาย จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่.....	52
27 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะยุคโลกาภิวัตน์นั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ก่อให้เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ คนหันไปนิยมวัตถุเงินตรามากกว่าคุณค่าทางจิตใจเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบกัน มีการเบียดเบียนก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างบุคคลโดยตรงและยังส่งผลไปถึงการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทำให้ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลไปด้วย (อรุณลักษณ์ ทุมมาภรณ์. 2543: 88) ดังที่ ประเวศ วะสี (2541: 7) กล่าวว่า ความรุนแรงของปัญหาจะเป็นปัญหาใหม่ๆ เกิดเพิ่มมากขึ้นและเป็นปัญหาใหญ่เชิงโครงสร้าง มีความซับซ้อนยากต่อการแก้ไขหรือแก้ไขไม่ได้เลย ดังนั้นการปลูกฝังและเสริมสร้างให้ความรู้เรื่อง "วินัย" แก่คนในสังคม จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมที่ต้องการจะพัฒนาก้าวไปข้างหน้าให้เท่าเทียมกับนานาประเทศ วินัยมีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม การที่จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น คนในสังคมต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ แบบแผนหรือข้อกำหนดที่สังคมกำหนดขึ้นโดยการประพฤติดังปฏิบัติควบคู่กับความมีระเบียบวินัย ดังนั้นการมีระเบียบวินัยจึงเป็นคุณธรรมพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้บุคคลในสังคมได้รับการปลูกจิตสำนึกร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สังคม การเรียนรู้ อบรม ฝึกหัดวินัยให้มีความพร้อม อันจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม วินัยจึงเปรียบได้กับหลักธรรมที่คอยควบคุมจิตใจของมนุษย์ให้รู้จักรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ และรู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม การขาดระเบียบวินัยเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องและรุนแรงโดยเฉพาะปัญหาความประพฤติตนเสื่อมเสียด้านศีลธรรม จริยธรรม รวมไปถึงขาดคุณธรรม ซึ่งหากขาดระเบียบวินัยแล้วสังคมอาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ และส่งผลเสียต่อการพัฒนาประเทศหลายด้านเช่นกัน

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การที่นิสิตนักศึกษาได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาจะได้รับองค์ความรู้ทางวิชาการ การวิจัยต่างๆ มีประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างนิสิตนักศึกษาด้วยกันเองและอาจารย์ผู้สอน รวมถึงการที่นิสิตนักศึกษาต้องได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในด้านต่างๆ เพื่อการเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ซึ่งต้องมียุคประกอบทั้งจากภายในบุคคลและจากภายนอก คือสังคมและสิ่งแวดล้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะผลิตบุคลากรให้มีบุคลิกภาพที่ดีอยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุขได้นั้นสถาบันต้องกำหนดกิจกรรมที่ดีเป็นประโยชน์ และส่งเสริมนิสิตนักศึกษาให้มีภาวะของการเป็นผู้นำ เช่น ฝึกให้เป็นหัวหน้าโครงการต่างๆ การอบรมและพัฒนาจริยธรรมให้นิสิตนักศึกษาใหม่ ทำให้นิสิตนักศึกษารู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องสร้างลักษณะนิสัยให้นิสิตนักศึกษาเป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ฝึกให้นิสิตนักศึกษามีทัศนคติเจตคติ ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและสภาพทางสังคมของนิสิตนักศึกษา

(กรรณิกา พิริยะจิตรา. 2547: 4 - 5) ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ ดังที่กล่าวมานี้มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง เติมเต็ม ให้กระบวนการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งมาดปรารถนาได้ เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน การจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน และงานกิจการนักศึกษา นอกจากนี้แล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามปรัชญา ปณิธาน และ วัตถุประสงค์ของสถาบันเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีวินัย และมีคุณภาพเหมาะสมกับยุคสมัย (สุพร ตั้งสมรพงษ์. 2545: 2, 4, 5)

วินัยเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ต้องมีเพราะจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปได้ด้วยดี อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ตนเองและแก่สังคม (ฉันทนา ภาคบงกช; และคนอื่นๆ 2543: 18) ดังจะเห็นได้ว่านอกเหนือจากการเรียนรู้เรื่องวินัยในสังคมแล้ว สถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันก็ไม่ได้มุ่งเน้นส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา ศึกษาด้านการเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ยังปลูกฝังและส่งเสริม “วินัย” ให้แก่นิสิตนักศึกษาควบคู่กันไปโดยมีการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์และสังคม การที่นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองสามารถควบคุมตนเองได้ย่อมเป็นผู้ใหญ่ โดยสมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องวินัยแน่นอน นอกจากนี้ยังรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคม เคารพและปฏิบัติตาม กฎหมาย มีระเบียบวินัย ยอมรับฟังเหตุผลและไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความยุติธรรม ดังที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ ตระหนักถึงบัณฑิตไทยว่าควรมีความรู้จริงในวิชาการและวิชาชีพควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถนำ ความรู้ไปพัฒนาชุมชนสังคมและประเทศชาติเพื่อแข่งขันกับนานาชาติได้ (สุภาพ ณ นคร. 2547: 1)

แต่ในทางปฏิบัติในปัจจุบันปัญหาวินัยนิสิตนักศึกษามีเพิ่มมากขึ้นซึ่งสร้างความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร ของสถาบันการศึกษา และผู้ปกครองรวมทั้งตัวของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก จากสภาพ พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ตั้งแต่เรื่องเล็กไปจนถึงเรื่องใหญ่ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน ทุจริตในการสอบ แต่งกาย ผิดระเบียบไม่แสดงบัตรประจำตัวนิสิต ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย เล่นการพนัน การต้อนรับน้องใหม่ด้วยวิธีการ ทารุณโหดร้ายต่างๆ และการแสดงความรักต่อกันระหว่างชายหญิงในลักษณะที่ไม่เหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันวิธี ป้องกันปัญหาการกระทำผิดวินัยไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำได้อย่างต่อเนื่องและสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพราะ นิสิตนักศึกษาในปัจจุบันต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในสังคมใหม่ๆ การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว “อินเทอร์เน็ต” กระแสบริโภคนิยม สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครอบครัว การหย่าร้าง หรือครอบครัวแตกแยก ส่งผล กระทบต่อการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา สภาวะดังกล่าวเป็นปัญหาแสดงให้เห็นถึงสภาพการขาดวินัย (กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. 2544: 7) ดังที่ กรรณิกา พิริยะจิตรา (2547: 110) ได้กล่าวว่า ปัจจัยหลายประการที่ทำให้ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาแตกต่างกัน ความแตกต่างมีทั้งลักษณะของปัญหา และความหนักเบาของปัญหา ที่มาจากสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาและจำนวนนักศึกษา ซึ่งปัญหาวินัย นักศึกษาโดยทั่วไปมีดังนี้ 1. การแต่งกายผิดระเบียบ เครื่องแบบนักศึกษานั้นมีประโยชน์หลายประการ การแต่ง เครื่องแบบในสถาบันอุดมศึกษาจะทำให้สามารถแยกนักศึกษาออกจากบุคลากรอื่น 2. การเล่นการพนันทุกชนิด ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เสียการเรียน เสียสุขภาพ และเสียภาพพจน์ของตนเองและสถาบันอุดมศึกษา 3. การเสพของมึนเมา ทำให้นิสิตนักศึกษาผู้เสพเสียสุขภาพ เสียทรัพย์สินและอาจก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท

4. การทะเลาะวิวาท ของนิสิตนักศึกษาทำให้เกิดการบาดเจ็บ เสียบรรยากาศการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา
 5. การทำลายทรัพย์สิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ อาคารเรียน เหล่านี้สถาบันต้องใช้เงินรายได้ของสถาบันในการปรับปรุงหรือสั่งซื้อ สิ่งจำเป็นใหม่ นิสิตนักศึกษาควรตระหนัก 6. การลักขโมยของ ส่วนมากจะเป็นของนิสิตนักศึกษาด้วยกันเอง 7. การทุจริตในการสอบ มีหลายแบบ เช่นคัดลอกใส่เศษกระดาษแล้วนำไปในห้องสอบ คัดลอกคำตอบจากผู้อื่น และ 8. การฝ่าฝืนระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งปัญหาเรื่องการแต่งกายผิดระเบียบสถาบันทุกแห่งในประเทศไทยมีการกำหนดระเบียบนิสิตนักศึกษาเนื่องจากสถานภาพของนิสิตนักศึกษาเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยแต่นิสิตนักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่นชุดเครื่องแบบนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาหญิงใส่เสื้อปล่อยชายเสื้อตามแฟชั่นนิยม และนุ่งกระโปรงสั้น ส่วนนิสิตนักศึกษาชาย ใส่เสื้อปล่อยชายเสื้อ และใส่กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับการสถาปนาขึ้นด้วยพระปรีชาญาณของพระมหากษัตริราชเจ้าและแรงศรัทธาของประชาชนชาวไทยถวายเป็นราชานุสรณ์แห่งพระปิยมหาราชผู้ทรงปรารถนาให้ปวงชนมีโอกาสได้เล่าเรียนเสมอกัน เพื่อยังประโยชน์แก่ชาติไทยไม่มีเวลาเสื่อมสูญ มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีจุดมุ่งหมายที่เป็นหลัก คือ การบุกเบิกแสวงหา ทะนุบำรุงและถ่ายทอดความรู้ กับการเสริมสร้างคุณธรรมให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยสติและปัญญาความรู้ที่นับว่าสำคัญยิ่ง คือ ความรู้เพื่อความเจริญของบุคคลและสังคม อันได้แก่ ความรู้รอบและความเชี่ยวชาญในสรรพวิทยาการที่อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเอกลักษณ์ มีความสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม โดยมีกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิต บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่พึงประสงค์ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1. คุณธรรม เน้นการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง กิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม 2. สติปัญญาและวิชาการ เป็นโครงการส่งเสริมให้นิสิตไปเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศและเสริมสร้างการเรียนรู้ของนิสิตให้มีโอกาสได้ศึกษาในรูปแบบใหม่ๆ 3. ทักษะและวิชาชีพได้จัดดำเนินการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ ในด้านการบริหารจัดการบุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ ให้นิสิตกลุ่มเป้าหมายต่างๆ และ 4. ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเป็นการพัฒนาจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตโดยส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถาบัน และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และสังคม รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนโดยการดำเนินงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่เป็นพื้นฐานสำหรับนิสิต (วิพิธกิจ. 2549: 45) ดังจะเห็นได้จากวิสัยทัศน์ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาทางการบริหารธุรกิจชั้นนำอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล มีคุณธรรม จริยธรรม ในวิชาชีพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ อันเป็นที่ยอมรับและเป็นผู้ชี้แนะทางธุรกิจ
3. จัดให้มีบริการทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่บุคลากรในองค์กร ต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
4. ส่งเสริม และทำนุบำรุง สืบสานวัฒนธรรม อันดีงาม (คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550: 1)

วินัยนิสิตเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญ เป็นข้อบังคับ ข้อปฏิบัติเพื่อให้ผู้อยู่ในระเบียบแบบแผนตามที่สถาบันการศึกษาจัดไว้เพื่อมุ่งพัฒนาความคิด และความประพฤติที่เกี่ยวกับศีลธรรม จรรยาบรรณการที่มีนิสิตนักศึกษาเป็นจำนวนมากอยู่ร่วมกันย่อมมีปัญหาหลายประการเกิดขึ้นจึงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ของสังคม สิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติให้เกิดความปกติสุขและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดระเบียบจะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมายเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ของสังคมนั้นๆ ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. 2527. (2548: 40-41) เพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย เพื่อมารยาทอันดีงาม และความประพฤติอันเรียบร้อยของนิสิตซึ่งศึกษาในสถาบันแห่งนี้และเพื่อให้บรรลุตามปณิธานของมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522 สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 423 ได้มีมติให้ ตราระเบียบเกี่ยวกับวินัยนิสิตไว้ ดังเช่น ข้อ 4. นิสิตต้องปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือคณะฯ ทุกประการอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ข้อ 5. นิสิตต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทยในทุกโอกาส ข้อ 6. นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ข้อ 7. นิสิตต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชนไม่ประพฤติในสิ่งที่ไม่เหมาะสมซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือมหาวิทยาลัย ข้อ 8. นิสิตต้องเชื่อฟังคำสั่งหรือคำแนะนำ ตักเตือนของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ข้อ 9. นิสิตต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ เมื่อเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย และข้อ 13. นิสิตต้องไม่ดำเนินกิจกรรมใดๆ อันเป็นการขัดต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือคณะฯ

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวินัย ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการสัมภาษณ์นิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ยังมีนิสิตที่ขาดความมีวินัยในด้านต่างๆ ดังนี้ (รวรรณ เหลืองอำพนศักดิ์, สมภาพ สันติวัฒนกุล, ปิติ ชนะพรพันธุ์, ณัฐพร อนุเวชศิริเกียรติ และศิริพร บุญสอง. 2550: สัมภาษณ์)

ด้านการเรียน พบว่า นิสิตขาดวินัยด้านการเรียนโดยไม่เข้าเรียน ถ้าวิชานั้นๆ ไม่มีการเช็คชื่อในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังไม่เข้าเรียนตามเวลาที่กำหนด ไม่ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย ถ้าในรายวิชานั้น ไม่มีการเช็คส่งการบ้าน หรือไม่มีการให้คะแนนในการทำการบ้าน เข้าห้องเรียนสาย เนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น นอนตื่นสาย ปัญหาจราจรติดขัด เป็นต้น รวมถึงการหลับในขณะที่มีการเรียนการสอน นั่งคุยกัน ไม่ใส่ใจในการเรียน นั่งานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์กำลังสอน และไม่นำเอกสาร ตำรา หนังสือเข้าห้องเรียน

ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว พบว่า นิสิตใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพื่อซื้อเสื้อผ้าที่ทันสมัย เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ขาดการออมทรัพย์สำหรับในอนาคตข้างหน้าเมื่อมีความจำเป็น เทียวเตร ส่วนใหญ่นิสิตยังขาดการวางแผนที่ดีในการใช้ชีวิต (หรืออาจมีการวางแผนแต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้) ซึ่งคาดว่าสาเหตุมาจากการไม่มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน ทำให้ไม่เห็นถึงความสำคัญของเวลาหรือสินทรัพย์ ที่สูญเสียไปในแต่ละวัน

ด้านการรักษาระเบียบ พบว่า นิสิตบางส่วนไม่รักษากฎระเบียบ อาจยังไม่เห็นประโยชน์จากการรักษากฎหรือผลเสียที่ได้รับ ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่สถาบันกำหนด เช่น สูบบุหรี่ เล่นการพนัน นิสิตจอดรถในที่ห้ามจอด ปลอมแปลงหรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และที่สำคัญห้องสมุดยังมีนิสิตนั่งคุยส่งเสียงดัง

ด้านการแต่งกาย พบว่า นิสิตส่วนหนึ่งแต่งกายผิดกฎระเบียบ อาจเกิดจากการที่นิสิตต้องการแต่งกายตามแฟชั่นสมัยใหม่ และเมื่อมีการติดต่oprสานงานกับหน่วยงานในสถาบันการศึกษา นิสิตแต่งกายไม่สุภาพ ไม่สวมชุดนิสิตที่ถูกระเบียบ โดยการใส่รองเท้าไม่มีสายหุ้มส้น กระโปรงสั้นเอวต่ำเกินไป ใส่กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบหรือ ปล่อยชายเสื้อออกนอกกระโปรงและกางเกง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของคณะฯ ใช้พิจารณาในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาวินัยของนิสิต ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย
2. เปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารใช้พิจารณาในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา วินัยของนิสิตได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,677 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น

1.2.1 สูง

1.2.2 กลาง

1.2.3 ต่ำ

1.3 หลักสูตรที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.3.1 บัญชีบัณฑิต

1.3.2 บริหารธุรกิจบัณฑิต

1.3.3 สถิติศาสตรบัณฑิต

1.3.4 บริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)

1.4 ลักษณะสถานที่พักอาศัย จำแนกเป็น

1.4.1 บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

1.4.2 หอพักในสถาบัน

1.4.3 หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)

1.4.4 บ้านญาติ

1.5 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู จำแนกเป็น

1.5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

1.5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

1.5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี 4 ด้าน ได้แก่

ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ให้กำหนดคำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. วินัย หมายถึง การปฏิบัติตนที่แสดงออกทั้งทางกาย ทางความประพฤติของบุคคล และความสำนึกทางจิตใจ ตามข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ ระเบียบแบบแผนเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคม
ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การปฏิบัติตนที่แสดงออกทางความประพฤติของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตที่แสดงออกถึง ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ และความรับผิดชอบในวิชาที่ศึกษา งานที่อาจารย์มอบหมาย การมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การตรงต่อเวลา การเคารพกฎกติกา ตามข้อกำหนด และข้อตกลงของหลักสูตรและในรายวิชาต่างๆ

1.2 ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตที่แสดงออกถึง การใช้ชีวิตประจำวัน การจัดสรรเวลาในแต่ละวันอย่างมีระบบ เหมาะสม สามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ได้บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเงิน กิจการส่วนตัวต่างๆ

1.3 ด้านการรักษาระเบียบ หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตที่แสดงออกถึง การประพฤติตนตามระเบียบของสังคมและของมหาวิทยาลัย การไม่ละเมิดกฎระเบียบ ข้อบังคับ ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ อย่างเคร่งครัด ตามหลักศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ไม่ก่อเหตุอันใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง รวมทั้งทรัพย์สินส่วนตน และส่วนรวม

1.4 ด้านการแต่งกาย หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตที่แสดงออกถึง การแต่งกายชุดสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะ สถานที่ ตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งความเหมาะสมของสังคมไทย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของของนิสิต โดยวัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสม แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ 2.50-2.99

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตต่ำกว่า 2.50 ลงมา

3. หลักสูตรที่ศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 4 หลักสูตร ได้แก่

3.1 บัญชีบัณฑิต

3.2 บริหารธุรกิจบัณฑิต

3.3 สถิติศาสตรบัณฑิต

3.4 บริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)

4. สถานที่พักอาศัย หมายถึง ลักษณะสถานที่พักอาศัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาที่นิสิตศึกษาอยู่ มี 4 ลักษณะ ได้แก่

- 4.1 บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง
- 4.2 หอพักในสถาบัน
- 4.3 หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)
- 4.4 บ้านญาติ

5. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ลักษณะหรือวิธีการที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนิสิต รวมไปถึง การอบรมสั่งสอน ความใกล้ชิดสนิทสนม และการเป็นแบบอย่างเพื่อให้ นิสิตมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองทำให้นิสิตรู้สึก ว่า นิสิตได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม มีเหตุผล ไม่ปล่อยตามใจหรือเข้มงวดมากเกินไป มีการยอมรับใน ความสามารถเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็น และให้ความร่วมมือแก่นิสิตตามโอกาสอันสมควร

5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองทำให้นิสิตรู้สึก ว่า ถูกก้าวก่ายเรื่องส่วนตัว ไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ถูกควบคุมให้อยู่ในสายตาไม่ได้รับความสะดวกในการกระทำสิ่ง ใดๆ ที่เป็นตัวของตัวเองและมีความรู้สึกว่าเป็นเด็กอยู่เสมอ

5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองทำให้นิสิตรู้สึก ว่า ไม่ได้ความรัก ความเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร มักใช้วิธีวิจารณ์ ตำหนิ ลงโทษที่รุนแรง ปราศจากเหตุผลไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

6. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ทุกชั้นปีจากทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)

สมมติฐานของงานวิจัย

1. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยต่างกัน มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอข้อมูลกับสาระสำคัญตามหัวข้อต่อไปนี้ ความหมายและความสำคัญของวินัย ประเพณีของวินัย คุณค่าและประโยชน์ของวินัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนิสิตนักศึกษา แนวทางการสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา วินัยนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบันและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการเสริมสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษา

ความหมายและความสำคัญของวินัย

ความหมายของวินัย

คำว่า “วินัย” หมายถึง ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ หรือการอยู่ในระเบียบแบบแผน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542: 2546: 1077) วินัย Discipline เป็นการปฏิบัติตนด้วยการควบคุมตนเองให้สามารถปฏิบัติตามระเบียบ หรือกฎเกณฑ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ลีดเดอร์ชิพ. 2551: ออนไลน์) ดังที่ เอกวิทย์ ณ ถลาง (2541: 61) และนิลสัน (Neilson. 1993: 409) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้อย่างสอดคล้องกันว่า วินัย หมายถึง กระบวนการ หรือผลของการควบคุม หรือการบังคับความต้องการ แรงกระตุ้นความปรารถนา หรือความสนใจ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมคติ หรือให้ได้มาซึ่งพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ มีแบบแผนที่เหมาะสมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น สำหรับ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 7) กล่าวว่า วินัย หมายถึง แนวทางความประพฤติ หรือระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตนอันเป็นที่พึงประสงค์และเป็นที่ยอมรับว่าถูกต้อง นอกจากนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541: 163) กรมวิชาการ (2542: 21) และบริสเบน (Brisbane. 1994: 67) ได้ให้ความหมายไว้อย่างสอดคล้องกันว่า วินัยหมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ ดำรงชีวิตร่วมกันอย่างราบรื่นมีความสุข โดยอาศัยการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอให้รู้จักปฏิบัติตน และควบคุมตนเอง ซึ่งกุลยา ตันติผลาชีวะ (2546: 56) และสุรพงษ์ ชูเดช (2542: 25) กล่าวว่า วินัยเป็นคุณลักษณะนิสัยและการควบคุมจิตใจของตนเองให้อยู่ในระเบียบของสังคมที่เป็นไปอย่างถูกต้อง มีเหตุผลและให้มีการฝึกฝนเพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม ขณะที่ โคทม อารียา (2541: 94) ได้กล่าวว่า วินัย หมายถึง การเคารพ กฎกติกาต่างๆ ที่มีการบังคับใช้ ส่วนสำนักงานกำลังพลกรมตำรวจ (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า วินัยโดยทั่วไป หมายถึงการฝึกอบรม กาย วาจาและใจให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ตั้งมาเพื่อให้การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย วินัยของแต่ละสังคมย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเป็นอยู่ของสังคมนั้นๆ และชูชีพ เยาวพัฒน์ (2549: 211) ได้กล่าวว่า วินัยหมายถึง กรอบแห่งความประพฤติที่มีการบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เป็นกฎข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือเป็นเครื่องกำหนดแนวทางความประพฤติที่แสดงออกทางกายและความสำนึกทางจิตที่สามารถตรวจสอบได้จากการแสดงออกพฤติกรรมนั้นๆ

นอกจากนี้การให้นิยามของวินัย ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการใช้คำการให้คำนิยามของวินัย ตามหลักพุทธศาสนา พระเมธีธรรมาภรณ์ (2541: 7,9) ให้ความหมายไว้ดังนี้ วินัยในพระไตรปิฎก หมายถึง อุบายสำหรับฝึกหัดกาย วาจา โดยที่วินัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาอบรมในทางพุทธศาสนาจะมีบทลงโทษถ้าฝ่าฝืนผิดวินัย และมีรางวัลให้ถ้าปฏิบัติถูกต้อง วินัยเป็นสิ่งที่เสริมสร้างให้เกิดแรงจูงใจ มี 3 ส่วนคือ

1. เกิดจากตณฺหา กล่าวได้ว่าการที่คนเรารักษาวินัยส่วนหนึ่งเพราะต้องการรางวัล และหลีกเลี่ยงการลงโทษ
2. เกิดจากศรัทธา นั่นคือมีความเชื่อมั่นว่าระเบียบวินัยนั้นดีศรัทธาในแหล่งที่มาของวินัยหนึ่งในการบัญญัติวินัยนั้นทุกคนต้องเห็นชอบ วินัยนั้นจึงจะกลายเป็นวินัยในตนเอง
3. เกิดจากคุณธรรม นั่นคือคุณสมบัติที่ดีในจิตใจถ้ามีคุณสมบัติที่ดีในจิตใจจะมีวินัยโดยไม่ต้องฝืนใจ และพระสมชาย ฐานวุฑโฒ (2543: 72) ได้อธิบายไว้ว่า วินัยหมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางร่างกาย วาจา ของคนในสังคม ให้เรียบร้อยดีงามเป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกันจะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสุขสบายวินัยช่วยให้คนในสังคมห่างไกลจากความชั่วร้าย

ส่วนด้านการศึกษา กรมอาชีวศึกษา (2542: 14) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า เป็นการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อตกลงต่างๆ ของสถาบัน การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ และข้อบังคับ การตรงต่อเวลา การรักษาสาธารณสมบัติและรักษาสสิ่งแวดล้อม การเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันกำหนดการปฏิบัติตนถูกต้องตามศีลธรรมอันดีงาม สอดคล้องกับ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 108) ที่ให้ความหมายว่า "วินัย" หมายถึง การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระเบียบแบบแผนโดยการออกกฎระเบียบและลงโทษเพื่อให้ นิสิตนักศึกษา มีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง ทำนองเดียวกับที่ มาลี จุฑา (2542: 281) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผน ธรรมเนียมประเพณีของสถาบันตลอดจนคำสั่งสอนของอาจารย์และผู้มีอำนาจเกี่ยวข้อง

จากความหมายต่างๆ ดังกล่าวสรุปได้ว่า วินัยหมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองให้อยู่ในระบบระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ คำสั่ง ขนบธรรมเนียมและประเพณี ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมแต่ละสังคม

ความสำคัญของวินัย

วินัยมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ สถาบันอุดมศึกษาจึงตระหนักในความสำคัญของวินัย จำเป็นต้องจัดระบบ ระเบียบให้มีขึ้นเพื่อความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันและเพื่อสมาชิกในสังคมอุดมศึกษาซึ่งมีวิद्यุฒิ คุณวุฒิ ประสพการณ์และภูมิหลังแตกต่างกันที่ต้องเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน จึงมีความจำเป็นต้องมีข้อตกลงอันเป็นที่ยอมรับร่วมกันและวินัยยังเป็นวัฒนธรรมของสังคมอุดมศึกษาที่บุคลากรทุกฝ่ายของสถาบันจะต้องช่วยกันปลูกฝังให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรที่จะปฏิบัติตามสร้างวินัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับนิสิตนักศึกษา เนื่องจากวินัยเป็นเครื่องมือที่ช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามเหมาะสมแก่นิสิตนักศึกษาในการเตรียมตัวเป็นพลเมืองที่ดีและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตลอดไปวินัยจึงมีความสำคัญต่อสังคมอุดมศึกษา ดังที่ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 12) กล่าวว่า นักศึกษาที่เข้ามาศึกษา

ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละคนมีภูมิหลังแตกต่างกันนิสิตนักศึกษามาจากครอบครัวที่อบอุ่น สมบูรณ์ มีบิดา มารดา ให้ความเข้าใจและปรารถนาดี ปลุกฝังความมีระเบียบวินัย ซึ่งนิสิตนักศึกษาบางคนอาจมาจากครอบครัวที่บิดา มารดา เข้มงวดเกินไป หรือตามใจมากเกินไป เมื่อได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระมากขึ้นทำให้ขาดระเบียบวินัย ดังนั้นสถาบันการศึกษาจะต้องกำหนดมาตรการต่างๆ ให้นักศึกษาปฏิบัติตนในขอบเขตและกระบวนการทางวินัย ให้ข้อมูลป้องกันการปฏิบัติตนนอกกฎเกณฑ์ของสถาบันการศึกษา ระเบียบวิธีการทางสังคมตลอดจนให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคมเพื่อพัฒนาให้นิสิตนักศึกษามีวินัยและความรับผิดชอบ ส่วน กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 7) ได้กล่าวว่า สถาบันการศึกษาทุกแห่งต้องปลุกฝังให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้มีวินัยในตนเอง เพื่อช่วยให้สามารถ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสถาบันและของสังคมสามารถดูแลตนเองและสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่าง ความสงบสุขอันจะส่งผลให้สถาบันสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีความสงบเรียบร้อยและศึกษาเล่าเรียน ไปได้ด้วยความราบรื่นปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวายซึ่งเกิดจากการที่นักศึกษาขาดวินัย นอกจากการที่สถาบัน สามารถปลุกฝังให้นักศึกษาประพฤติตนในแนวทางที่ถูกที่ควร มีวินัยในตนเอง ยอมช่วยให้นักศึกษาเจริญเติบโต เป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปด้วยและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ตนเองและสังคม นอกจากนี้ แม็คเสน และแม็คเสน (Madsen and Madsen, 1981: 6 -7) ยังเน้นว่าระเบียบวินัยมีความจำเป็นอย่างมาก และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ระเบียบวินัยนั้นจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงว่า ความมีระเบียบวินัยนั้นเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับ แนวทางปฏิบัติจะต้องมีการสอนและการเรียนรู้ สังคมใดที่ขาดความมีระเบียบวินัยจะเป็นสังคมที่วุ่นวาย สอดคล้องกับ พระธรรมปิฎก (2551: ออนไลน์) ที่ได้อธิบายไว้ว่า วินัยช่วยทำให้เกิดระบบระเบียบในชีวิตและในสังคมการพัฒนา มนุษย์ระยะยาวถ้าไม่มีวินัยเป็นฐานก็จะทำให้เกิดความขัดข้องวุ่นวายสับสน ฉะนั้นเราจึงสร้างวินัยเพื่อความ มุ่งหมายระยะยาวและต้องตรวจสอบว่าการสร้างวินัยของเรามีความมุ่งหมายชัดเจนหรือไม่ที่จะช่วยให้ชีวิตเป็นไป ด้วยดี และมั่นใจว่าเมื่อเราจัดระบบระเบียบเรียบร้อยดีแล้วโอกาสในการพัฒนาชีวิตที่เกิดขึ้นรวมทั้งความเป็นอยู่ ต่างๆ จะเป็นไปด้วยความคล่องตัวนำไปสู่จุดหมายที่พึงปรารถนาที่ต้องการ ด้วยเหตุนี้วินัยจึงเป็นเรื่องสำคัญในสังคม สำหรับการพัฒนามนุษย์และการสร้างสรรค์สังคม

โดยสรุปวินัยเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อประชาชนทุกระดับในสังคม โดยเฉพาะในสังคมการศึกษา วินัยช่วย ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาประพฤติตามกฎระเบียบ รวมทั้งเป็นการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง และการพัฒนาความมีระเบียบในสังคมด้วย ดังนั้นวินัยจึงเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในอนาคตของนิสิต นักศึกษาและส่งผลถึงการพัฒนาประเทศชาติต่อไปด้วย

ประเภทของวินัย

จากการศึกษาแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นออนไลน์ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยพบว่าได้มีผู้แบ่ง ประเภทวินัยไว้แตกต่างกันดังนี้ สำนักงานกำลังพล กรมตำรวจ (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า วินัยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือวินัยภายนอก คือสังคมภายนอกหรือผู้อื่นเป็นผู้ควบคุมโดยกำหนดเงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมอันเป็น ระเบียบ (Condition for orderly behavior) มุ่งที่การควบคุมคนในสังคมนั้นๆ ให้มีระเบียบวินัย ส่วนวินัย ในตนเอง คือการควบคุมตนเอง (self-control) มุ่งที่การพัฒนาตนเอง เพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับความจำเป็น

และความต้องการ ส่วน กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542: 60) กล่าวว่าวินัยมี 2 ประเภท คือ วินัยภายนอก เป็นการแสดงออกถึงการกระทำตามกฎระเบียบที่สังคมกำหนด ส่วนวินัยในตน คือ การแสดงออกถึงการกระทำที่แสดงถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจและนำตนเองไปในทางที่ถูกต้องอย่างมีเหตุผล ทำนองเดียวกับ ซูซีฟ เยวัพพน (2549: 212) ที่กล่าวว่า วินัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วินัยภายนอกและวินัยในตนเอง วินัยภายนอกหมายถึง วินัยที่บังคับหรือควบคุมให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความสามัคคีมีระเบียบ พร้อมเพรียง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่วนวินัยในตนเอง หมายถึง วินัยที่ควบคุม ความคิด กาย วาจา ใจ ของตนเองให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทางได้อย่างสุขสบาย รู้จักความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ

สรุปได้ว่าวินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วินัยภายนอกและวินัยในตนเองซึ่งวินัยทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากต้องควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับที่ตนเองและบุคคลในสังคมกำหนดขึ้นเพื่อความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของสังคม

คุณค่าและประโยชน์ของวินัย

คุณค่าของวินัยนั้นช่วยให้สมาชิกในสังคมต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึงกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ ของสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้นแต่ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยในตนเองด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมากสังคมนั้นก็อาจไม่จำเป็นต้องเข้มงวด หรือปลูกจิตสำนึกให้แก่สมาชิกในสังคมมากนักเพราะทุกคนในสังคมจะมีความรับผิดชอบสูงและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขไม่เบียดเบียนกันเมื่อนำมาพิจารณาถึงคุณค่าและประโยชน์ของวินัย สามารถนำมาพิจารณาได้หลายอย่างซึ่งมีผู้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้ ชาร์ล อุดมไพจิตรกุล (2545: 99-100) ได้อธิบายว่า การมีวินัยของบุคคล คือการทำให้ตัวเองอยู่ในกรอบข้อบังคับของกฎเกณฑ์ที่ได้มีการกำหนดขึ้น หรือให้มีพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับกิจการหรือภารกิจนั้นๆ เพื่อนำความสัมฤทธิ์ผลมาสู่งานการมีวินัยในกรอบของการทำงานที่ได้ผล

ส่วน ซูซีฟ เยวัพพน (2549: 211) กล่าวว่า ระเบียบวินัยต้องมีการสอน การเรียนรู้ปฏิบัติให้เหมาะสมโดยสอดคล้องกับพื้นฐานความเป็นอยู่ของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในสังคมนั้นๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ

สรุปได้ว่าคุณค่าและประโยชน์ของวินัยเป็นตัวกำหนดแนวทางให้กลุ่มคนหรือบุคคลในสังคมนั้นๆ ประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและช่วยให้บุคคลในสังคมดำเนินชีวิตของตนอย่างถูกต้อง มีเหตุผลและเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่นไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ตนเองและสังคม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนิสิตนักศึกษา

ปัจจัยที่เกี่ยวกับเพศ

สังคมเป็นผู้กำหนดบทบาททางเพศให้เพศหญิงและเพศชายมีการกระทำที่พึงประสงค์ต่างกัน

เฮอล็อก แบนดูรา กรูเชค (สินีนาฏ สุทธจินดา. 2543: 43; อ้างอิงจาก Hurlock. 1984: 403; Bandura. 1986: 347;

Grusec. 1988: 293) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า โดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงและเพศชายจะมีความแตกต่างกัน ทั้งทางโครงสร้างของร่างกาย อารมณ์ความต้องการทางสังคมมีความสนใจต่างกัน เพศเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการกระทำต่างๆ ที่บุคคลนั้นแสดงออกมาซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างทางชีวภาพและสภาพแวดล้อมความแตกต่างทางชีวภาพทำให้เกิดการแบ่งบทบาทความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของแต่ละเพศ ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดบทบาทและบุคลิกภาพของหญิงและชาย เช่น บุตรสาวบิดามารดาจะเข้มงวดกวดขันในเรื่องระเบียบวินัยมากกว่าบุตรชาย นอกจากนี้ อารี พันธ์มณี (ม.ป.ป.: 38-39) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ของเพศชายและหญิงนั้นวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่าชายเป็นช้างเท้าหน้าหญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่าผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทนกว่าอ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอมากกว่าหรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิงเพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในระดับสูง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ชายและหญิงจึงมีความแตกต่างกัน ดังที่ กฤษณ์ วัฒนธรรค์; และคนอื่นๆ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรมของสถาบันศึกษาวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาสาขาพาณิชยกรรมส่วนมากเป็นเพศหญิง พฤติกรรมในชั้นเรียนที่พบคือ มีความตั้งใจเรียนส่งงานตรงเวลาที่กำหนดเสมอ มีวินัยในการส่งงานตรงตามที่อาจารย์แต่ละวิชากำหนดเพราะนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งธรรมชาติเพศหญิงจะมีความประพฤติที่เรียบร้อย อ่อนไหวและอ่อนโยนมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ สถิตาพร คำสด (2546: 124) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตชายมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นสูงกว่านิสิตหญิง เนื่องจากเพศชายจะถูกหล่อหลอมให้มีความกล้าและมีความเข้มแข็งมากกว่าเพศหญิง มีอิสระในการเป็นตัวของตัวเองทั้งทางด้านการคิดและการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความอิสระที่แยกจากลักษณะความเป็นเพศหญิงอย่างสิ้นเชิงอันเป็นการส่งเสริมให้เพศชายมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่าเพศหญิงซึ่งจะถูกหล่อหลอมให้มีความอ่อนน้อมเชื่อฟังคำสั่งสอนและปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมเพราะการยอมรับหรือการปฏิเสธจากสังคมมีความหมายต่อเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวกับเพศมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้และบทบาทต่างๆ ของนิสิตนักศึกษามากในการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคมเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องโดยไม่ขัดต่อกฎระเบียบ สามารถควบคุมตนเองทั้งด้านอารมณ์ พฤติกรรมและผลของการกระทำ รวมถึงข้อบังคับของสังคมสามารถดำรงชีวิตของตนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสงบสุขและพัฒนาสังคมต่อไปได้

ปัจจัยที่เกี่ยวกับครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญมากอีกสถาบันหนึ่งในการสร้างความมีวินัยให้แก่ นิสิตนักศึกษา โดยมีผู้ปกครองทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ปกป้องกฎ ระเบียบ แบบแผน รวมถึงการอบรมสั่งสอนให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัวดังที่กำหนดไว้ เพื่อให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตน

ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้ความเห็นไว้หลากหลาย เช่น ฮอฟแมน (จันทนา ภาคบงกช; และคนอื่นๆ. 2543: 14; อ้างอิงจาก Hoffman. 1976: 172) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ให้ความสำคัญแก่เด็กใช้เหตุผล โดยอธิบายถึงผลของการกระทำของเด็กที่มีต่อผู้อื่น และทำการลงโทษให้น้อยที่สุดผลที่ตามมาคือ เด็กเป็นคนที่มีความรับผิดชอบอดทนต่อสิ่งยั่วยวนใจ ยอมรับเมื่อกระทำผิด บิดา มารดา จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านจริยธรรม วินัยและลักษณะที่ดีงามของเด็ก นอกจากนี้ โฮนิทและวิทเมอร์ (Honit and wittmer. 1991: 65,76,3) ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า การให้อิสระในการทำสิ่งต่างๆ เคารพรับฟังความคิดเห็นและใช้เหตุผล จะช่วยส่งเสริมความมีวินัยในตนเองแก่เด็ก ดังที่ สติดาพร คำสด (2546: 47) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลโดยตรงต่อการมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองเพราะครอบครัวถือได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก เป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ จุไรักษ์ แสนวัง (2543: 36-37) ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ได้สรุปด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสามัคคีบิดามารดาให้ความรักความห่วงใยอาทรในตัวเองให้การดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางที่ดีที่ถูกต้องแก่บุตร เป็นตัวอย่างที่ดียอมก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวทำให้ลูกเกิดความเคารพบิดา มารดา มีแต่ความสุขในการดำรงชีวิตเด็กยอมเจริญเติบโตขึ้นด้วยความเชื่อมั่นมองโลกในแง่ดีในทางตรงข้ามครอบครัวที่บิดา มารดา ทะเลาะเบาะแว้งขาดความสามัคคีไม่รู้จักเสียสละ และการให้อภัยซึ่งกันและกันเด็กจะมีนิสัยก้าวร้าว พุดจาหยาบคายชอบการต่อสู้ การเอาชนะหรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาเป็นโรคจิต โรคประสาท จู้จี้ขี้บ่น เด็กก็จะขาดความเชื่อมั่นในตนเองเป็นโรคหวาดระแวง ในครอบครัวที่บิดา มารดา เล่นการพนันหรือดื่มสุราเด็กก็จะเลียนแบบและติดเป็นนิสัยต่อไป ครอบครัวที่หย่าร้างแตกแยกไม่ได้อยู่ร่วมกันเด็กจะมีนิสัยแข็งกระด้างเป็นนักเลงหรืออันธพาล เพื่อชดเชยสิ่งที่ตนต้องการและไม่ได้รับเด็กกำพร้าจะเป็นเด็กที่ขาดความรักความอบอุ่น ความมั่นคงในชีวิต กล่าวคือครอบครัวที่มีสภาพการแตกแยกหรือบ้านแตกย่อมทำให้เด็กขาดที่พึ่งทางใจ ทำให้ไม่มีความสุข และเป็นเด็กที่ขาดวินัย ขณะที่ กฤษณ์นัต วัฒนานรงค์; และคนอื่นๆ (2541: 46) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรมของสถาบันศึกษาวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีวินัยในการส่งงานตรงตามเวลาที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน และการแต่งกายของนักศึกษาถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับตามที่สถาบันกำหนด ซึ่งมาจากสาเหตุที่นักศึกษาอาศัยอยู่กับบิดา มารดา มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้รับการอบรมสั่งสอนในสิ่งที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและมีวินัย ส่วน จันทนา ภาคบงกช; และคนอื่นๆ (2543: 15) ได้ทำการศึกษาเรื่องวินัยในตนเองเพื่อการเตรียมสู่การทำงานและสังคม เป็นการทดลองเชิงภาคสนามศึกษาความแตกต่างระหว่างประสบการณ์การปลูกฝังวินัยในตนเองทางบ้านที่มีต่อคุณลักษณะวินัยในตนเองและศึกษาลักษณะทางจิตสังคมและรูปแบบการสร้างเสริมวินัยในตนเอง พบว่า หลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการนิสิตที่ได้รับประสบการณ์การปลูกฝังวินัยจากทางบ้านมากมีคุณลักษณะวินัยในตนเองสูงกว่านิสิตที่ได้รับประสบการณ์การปลูกฝังวินัยจากทางบ้านน้อย

และ กรุณา ศรีแสน (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสับสนุน ใช้เหตุผลพึ่งตนเอง มีพฤติกรรมวินัยในตนเองสูงและได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรนำตัวแปรอื่นๆ ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษามาศึกษาเพิ่มอีก เช่น การสนับสนุนทางสังคม สุขภาพจิต เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นต้น เพราะตัวแปรเหล่านี้อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษาที่แตกต่างกันได้

สรุปได้ว่า ครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อวินัยของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก แต่ละครอบครัวมีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นแบบเฉพาะของตนในการเสริมสร้าง อบรม ปูทาง และถ่ายทอดวินัยที่พึงประสงค์แก่สมาชิกในครอบครัว ถ้าครอบครัวมีสภาพการขัดแย้ง ตลอดจนการขาดความรักความลุ่มพ้อที่ดีภายในครอบครัว สภาพบ้านอยู่ในทำเลที่มีสิ่งยั่วยุและอาชญากรรมอาจทำให้เด็กประพฤติตามในสิ่งที่ผิดได้ ดังนั้นครอบครัวจึงมีความสำคัญต่ออนาคตเด็กเป็นอย่างมาก

ปัจจัยที่เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา

มีนักการศึกษาได้ให้ความเห็นไว้ว่าการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการสร้างวินัยและพัฒนาจิตตคติของนักศึกษาด้วย การที่จะทำให้จิตตคติของนักศึกษามีวินัยและพัฒนาได้ดีนั้น สถาบันจะต้องจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร และสภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้เสริมภาพแก่นิสิตนักศึกษาในการที่จะเลือกทิศทางการเรียนรู้ของตนเอง (สุพร ตั้งสมรพงษ์, 2545: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 11) ที่กล่าวว่า นักพฤติกรรมศาสตร์หลายท่านต่างก็มีความเชื่อว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์มากในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยนิสิตนักศึกษานั้น สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาที่ไม่ดีมีอิทธิพลให้นิสิตนักศึกษากระทำความผิดวินัย เช่น หอพักนิสิตนักศึกษาที่ขาดการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่หอพักจะเป็นแหล่งมั่วสุมทางอบายมุข เช่น มีการดื่มสุรา เล่นการพนัน ก็จะเกิดการทะเลาะวิวาท หรือมีการทำลายทรัพย์สินของหอพัก การเล่นเกมการพนันยังก่อให้เกิดปัญหาการลักขโมยตามมา นอกจากนี้ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 11) กล่าวว่า การกระทำความผิดวินัยของนักศึกษาเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา ได้แก่ ห้องเรียน อาคารเรียน สนาม สถานที่พักผ่อน วัสดุอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น และสิ่งแวดล้อมภายในที่สำคัญอีกอย่างมักจะเป็นต้นเหตุของปัญหาวินัยนักศึกษา ซึ่งไม่ได้รับการดูแลแก้ไขเท่าที่ควร ได้แก่ ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับนักศึกษา ดังที่ เชวณ มณีวงษ์ (ม.ป.ป: 169-174) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาว่าเป็นปัจจัยอีกประการที่ทำให้จิตตคติของนักศึกษาก่อเกิดวินัย คือ 1. เกิดจากผู้สอนบางคนไม่ได้ให้ความรักความอบอุ่นแก่นิสิตนักศึกษา บางคนมุ่งเนื้อหามากเกินไป บางคนใช้วิธีปกครองอย่างเคร่งครัดมากเกินไป 2. เกิดจากจำนวนนิสิตนักศึกษามีปริมาณมากเกินไป จนผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง เป็นไปในทำนองเดียวกับ สุชา จันทน์เอม (2544: 38) ที่กล่าวว่า ยังมีอาจารย์อีกเป็นจำนวนมากไม่น้อยที่มีการกระทำที่ไม่เหมาะสมในการพัฒนาเยาวชนไม่มีความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้ถ่ายทอดให้กับนิสิต มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม เช่น แต่งกายไม่สุภาพ พูดจาไม่น่าเคารพนับถือและอื่นๆ ทำให้นิสิตนักศึกษา

ขาดความศรัทธา ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อตัวของนิสิต ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงมีความสำคัญมาก และ กรุณา ศรีแสน (2548: 76) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมวินัยในตนเองสูงมีความสัมพันธ์กับอาจารย์ดีกว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมวินัยในตนเองต่ำ และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรทำการวิจัยที่มีการวัดพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา จากแหล่งต่างๆ เช่น จากบิดา มารดา ผู้ปกครอง อาจารย์ เพื่อน เป็นผู้ประเมิน หรือใช้การสังเกตหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้ให้มีความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เอ็ดดี้ (คักดีลิสท์ บุญรังศรี. 2546: 70; อ้างอิงจาก Eddy. 1998: 136) ได้ศึกษาเรื่องทักษะของผู้สอนและนิสิตนักศึกษาที่มีต่อสิ่งแวดล้อมในสถาบันและกฎระเบียบของสถาบัน โดยศึกษาทักษะของผู้สอนและนิสิตนักศึกษาที่มีต่อสิ่งแวดล้อม และกฎระเบียบปฏิบัติของนิสิตนักศึกษา ผลการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทักษะของผู้สอนและนิสิตนักศึกษาที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและกฎระเบียบของสถาบัน ผู้สอนและนิสิตนักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อม และกฎระเบียบของสถาบัน

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ ให้เป็นไปตาม กฎเกณฑ์ และกฎระเบียบ ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อการเรียน และมีวินัยในตนเองย่อมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษาให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แนวทางการสร้างวินัยแก่นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

การดำเนินงานเพื่อสร้างวินัยแก่นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะพฤติกรรม การมีวินัยของนิสิตนักศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ สถาบันการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับ การศึกษาใด ประเภทการศึกษาใดก็ตามต่างก็ทำหน้าที่ช่วยส่งเสริม และพัฒนาสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ รวมถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขให้สอดคล้องกับพื้นฐานความเป็นอยู่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม และปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 20) ที่กล่าวไว้ ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการฝึกให้นิสิตนักศึกษารู้จักความมีวินัยและความรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. การฝึกอบรมต่างๆ รวมทั้งนันทนาการเพื่อเพิ่มความมีชีวิตที่สดใสช่วยนิสิตนักศึกษาให้ค้นพบความสนใจขั้นพื้นฐานของสังคมเพื่อความมีวินัยและเข้าใจปัญหาของสังคมมากขึ้น
3. ความมีวินัยและความรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมนำมาประยุกต์ใช้กับตนเองได้
4. การให้ความรู้โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับวินัยนิสิตนักศึกษา เช่น นิสิตนักศึกษาจะต้องรู้จักกฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา รู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่นตลอดจนรู้จักตนเองโดยเฉพาะอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง
5. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเองทางด้านคุณธรรม ให้นักศึกษามีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบชั่วดีต่อการกระทำมีการลงโทษทางวินัยเพื่อขจัดเลวพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องให้เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อย

6. การลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออนาคตของนิสิตนักศึกษา

นอกจากนี้ จันทนา ภาคบางก; และคนอื่นๆ (2543: 17-18) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างวินัยให้นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. แนวทางการสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้และการพัฒนาตนเองเป็นการรู้จัก มุ่งอนาคตและควบคุมตนเองโดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความพึงพอใจเป็นสิ่งที่น่าเสริมสร้าง ให้เกิดผลดีแก่นิสิตนักศึกษา

2. การสร้างความตระหนักรู้เสมอว่า “ปัญหาวินัยในสังคมเกิดขึ้นจากทุกคนในสังคม เมื่อคนเป็น หน่วยหนึ่งที่สำคัญของสังคม การแก้ปัญหาวินัยในสังคมจะสำเร็จถ้าทุกคนช่วยกันแก้ โดยเริ่มต้นที่การพัฒนา ตัวเองและไม่ลืมที่จะคำนึงถึงผลกระทบที่ตนเองมีต่อสังคมเสมอ”

3. ความก้าวหน้าในการนำความรู้ต่างๆ ไปปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพลังที่มีคุณภาพในการ แก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์โรงสังคมและประเทศชาติต่อไป

ในขณะที่ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542: 60-65) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างวินัย ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีกับนิสิตนักศึกษา การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไป ใส่ใจและพยายามสร้างสัมพันธภาพ ที่ดีกับนิสิตนักศึกษา ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกให้รู้จักบังคับตนเองอย่างมีเหตุผล ใช้วิธีจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึงความรู้สึกจิตใจของนิสิตนักศึกษาจากการสอน วินัยด้วยความรัก จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกที่ดีกับการมีวินัย

2. จำเป็นต้องปลูกฝังความมีวินัย เนื่องจากการสร้างวินัยไม่ใช่การลงโทษ แต่การสร้างวินัยเกิดจาก การสั่งสอนอย่างมีเหตุผลและจำเป็น คือการสอนให้นิสิตรู้ขอบเขตของความประพฤติ ด้วยความตระหนักว่า อิศรภาพที่แท้จริงคืออิศรภาพที่มีขอบเขต

3. สร้างให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการติดตามให้ข้อมูล ป้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ว่ากล่าวให้เสียใจ และต้องประเมินให้นิสิตนักศึกษาได้เห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตน และสิ่งที่ควรต้องแก้ไข

4. ต้องให้การยกย่องชมเชยเมื่อนิสิตนักศึกษาได้กระทำหรือปฏิบัติดี

5. การฝึกวินัยต้องทำสม่ำเสมอ และมีขอบเขตเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ทำนองเดียวกับ บรรเทา กิตติศักดิ์ (ม.ป.ป.: 182) ที่กล่าวถึงแนวทางการสร้างเสริมวินัยไว้ ดังนี้

1. ให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจระเบียบบังคับข้อบังคับว่าเหตุใดจึงต้องมีข้อบังคับไม่ใช่วิธีการห้ามหรือการใช้กำลัง โดยไม่บอกเหตุผล

2. ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีระเบียบวินัย

3. ระเบียบข้อบังคับเป็นสิ่งจำเป็นในหมู่คณะเป็นเกณฑ์ควบคุมมิให้มีการกระทำตามใจตนเองรู้ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

4. ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับใดๆ ในสถานศึกษาจะต้องเกิดจากความต้องการของผู้เรียนมากกว่าผู้สอน อภิปรายร่วมกันในการวางกฎระเบียบเหล่านั้นสำหรับการปฏิบัติ

และ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 8) ได้กล่าวว่า ในการปลูกฝังหรือแนวทางการสร้างเสริมนิสัย นักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยนั้น มีข้อคิดหรือองค์ประกอบหลายประการที่สถาบันการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ เช่น

1. ควรคำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาในการมีส่วนร่วมกับการศึกษาในการกำหนดกฎระเบียบต่างๆ ตลอดจนการปกครองดูแลกันเองเพราะการที่นิสิตนักศึกษาได้รับการยอมรับให้ทำอะไรๆ ได้ด้วยตนเองย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างแท้จริง
  2. ควรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนชี้แจงกฎระเบียบต่างๆ ที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในห้องเรียนและในสถาบันการศึกษาอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป
  3. ควรมีการจัดระเบียบที่ดี มีการทำความเข้าใจกับนิสิตนักศึกษาในเรื่องการงานที่นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบ ตลอดจนขอบเขตของการปฏิบัติตนตามมาตรฐานความประพฤติที่ตกลงกันไว้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามความมุ่งหวังของสถาบัน
  4. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต้องมีความสม่ำเสมอในการรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนและในสถาบันการศึกษาให้เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ด้วยความจริงจังและด้วยความยุติธรรม เป็นต้น
- กล่าวสรุปได้ว่า แนวทางการสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่ควรเสริมสร้างให้เกิดผลดีแก่นิสิตนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมช่วยในการกำหนดการปลูกฝังร่วมมือกันสร้างเสริมวินัยและปลูกจิตสำนึกสร้างคนดีให้สังคม

วินัยนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปัจจุบัน

สถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญเรื่องของวินัยนักศึกษาเป็นอย่างมากในการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีวินัยในตนเอง และเป็นการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญเรื่องของวินัยนักศึกษาเป็นอย่างมากในการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีวินัยในตนเอง กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 7) กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาวินัยของนิสิตนักศึกษาได้เพิ่มความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองของนักศึกษามากยิ่งขึ้น โดยมีตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องใหญ่ที่น่าเป็นห่วงและน่าตกใจ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งตัวไม่สุภาพ การแสดงท่าทีไม่เหมาะสมในสถานที่ต่างๆ ตลอดจนการแสดงความรักต่อกันระหว่างนักศึกษาหญิงชายในลักษณะที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามวิธีป้องกันแก้ไขปัญหาวินัยในปัจจุบันนี้ก็คงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้สำเร็จได้เพราะนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันนี้ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในสังคมสมัยใหม่การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทางโทรทัศน์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ การขาดการดูแลอย่างอบอุ่นจากบิดา มารดา ความเสื่อมโทรมของบริเวณเมืองชั้นในของเมืองขนาดใหญ่ การเพิ่มจำนวนการค้าขายเสพติดและสถานบันเทิง การเพิ่มจำนวน บิดา มารดา ที่ต้องออกจากบ้านไปทำมาหากินนอกบ้าน และต่างประเทศ ค่านิยมการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในเมืองหลวงที่เต็มไปด้วยอันตราย การอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ของคนหนุ่มสาวชนบทเพื่อการอยู่รอดของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีชีวิตที่ขาดแคลนในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนสุขภาพอนามัย ฯลฯ สภาพความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ดังกล่าวนี้น่าจะเป็นอุปสรรคไปจนถึงสภาพความเป็นอยู่และชีวิตจิตใจของเยาวชนส่วนใหญ่ของประเทศ ตลอดไปจนถึงการอบรม

สั่งสอนให้ประสบผลสำเร็จในทางวิชาการและพัฒนาบุคลิกภาพแก่เยาวชนอีกด้วย นอกจากนี้ ธีระพร วีระถาวร (2550: ออนไลน์) กล่าวว่า วิทยาลัยเริ่มมีความไม่เป็นระเบียบมากขึ้น โดยมีการแต่งกายในชุดเครื่องแบบที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการแต่งกาย ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่บ่งบอกถึงความเจริญทางจิตใจของคนในสังคม นิสิตนักศึกษาไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรคือเครื่องแบบและอะไรคือแฟชั่น รวมถึงการพูดจาในที่สาธารณะของนิสิตบางคนก็ใช้คำพูดไม่สุภาพ หรือคำหยาบต่างๆ ฯลฯ

สรุปได้ว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับนิสิตนักศึกษาทุกคน ปัจจุบันนี้นิสิตนักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญถึงปัญหาวินัยเท่าที่ควร จะเห็นได้จากสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาและจำนวนนักศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อการแก้ปัญหาวินัยนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองของนักศึกษาต้องร่วมมือกันแก้ปัญหาวินัยเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถาบันต่อไป

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการเสริมสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษา

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างวินัยแก่นิสิตนักศึกษาได้รับการคาดหวังจากบุคคลทุกฝ่าย เช่น นักการศึกษา นักการเมือง และผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะทุกฝ่ายมุ่งหวังว่าสถาบันอุดมศึกษา ไม่เพียงมีบทบาทในการสร้างเสริมวินัยและวิชาการแก่นิสิตนักศึกษาเท่านั้น แต่จะมุ่งพัฒนาให้นิสิตเป็นผู้มีระเบียบวินัยอันดีงาม ตามอุดมการณ์ของชาติเพื่อเติบโตเป็นพลเมืองที่ดี และเป็นกำลังสำคัญที่มีคุณภาพของชาติต่อไป สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่หลักคือ การสอนวิชาการและวิชาชีพ ผลิตกบคลากรด้านต่างๆ ทำการวิจัยค้นคว้า บริการทางวิชาการ และส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังพัฒนาบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักการที่สอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งนักการศึกษา และนักวิจัยได้สรุปบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการเสริมสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ กรรณิกา พิริยะจิตร (2547: 108) กล่าวว่าไว้ว่า

1. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของวินัยนักศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ได้แก่ การให้นักศึกษาประพฤติตามกฎระเบียบ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และเป็นการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีวินัย เป็นพลเมืองดี เคารพสิทธิของผู้อื่น เข้าใจตนเอง โดยเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่น อารมณ์ ค่านิยม และระดับคุณธรรม

2. เสริมสร้างและจรรโลงความเป็นระเบียบของสังคม ตลอดจนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ส่วน เอกวิทย์ ณ ถลาง (2541: 71-74) ได้กล่าวว่า ในแต่ละสถาบันวิชาชีพจะมีวัฒนธรรมของแต่ละสถาบันเช่น วิชาชีพครู อาจารย์ วินัยที่ยิ่งใหญ่คือ การทำตนให้เป็นที่เคารพนับถือของลูกศิษย์ นอกจากนี้ยังต้องเสริมสร้างวินัยให้นิสิตนักศึกษายู่ในวัฒนธรรมที่ดีงามด้วย เช่น

1. การเสริมสร้างความมีวินัยของสถาบันการศึกษา เป็นไปเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการพัฒนาจะมีได้มุ่งไปที่การสร้างความรู้เพียงอย่างเดียว

2. ควรที่จะมุ่งที่ความประพฤติด้วย และส่งเสริมความมีวินัยประชาธิปไตยโดยวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นอยู่

บนพื้นฐานของประชาธิปไตยและคามมีวินัย

ซึ่ง กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 7) และ ปรีชา ธรรมา (2545: 37-38) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ในทางจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญถึงแนวทางการปลูกฝังหรือสร้างเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้มีวินัยในตนเองโดยมี ข้อคิดหรือองค์ประกอบหลายประการที่สถาบันต้องให้ความสำคัญ เช่น

1. ให้คำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบของนักศึกษาในการมีส่วนร่วมกับทางสถาบันการกำหนด กฎระเบียบต่างๆ และให้ปกครองดูแลกันเอง ซึ่งการที่นิสิตได้รับการยอมรับให้ทำอะไรกันเองก็ย่อมจะทำให้เกิด การเรียนรู้และพัฒนาตนเองเป็นอย่างดี
2. กฎระเบียบที่กำหนดขึ้นใช้บังคับต้องมีเหตุผลเพียงพอและกำหนดขึ้นเท่าที่มีความจำเป็นเพื่อให้การทำ กิจกรรมต่างๆ ของสถาบันดำเนินไปได้ด้วยดีถ้ามากเกินไปจะทำให้ให้นักศึกษารู้สึกว่าถูกบังคับหรือขาดเสรีภาพ และจะทำให้เกิดความยุ่งยากเมื่อนำไปใช้บังคับ
3. ควรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในห้องเรียน และในสถาบันอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป
4. ผู้สอนต้องทำการวางแผนดำเนินการสอนและมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและน่าสนใจ สำหรับนักศึกษาทุกคน
5. ควรมีการจัดระเบียบ มีการทำความเข้าใจกับนักศึกษาในเรื่องงานที่นิสิตได้รับมอบหมายและ รับผิดชอบตลอดจนการกำหนดขอบเขตของการปฏิบัติตนตามมาตรฐานความประพฤติที่ได้ตกลงกันไว้ซึ่งจะเป็น การส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามความมุ่งหวังของผู้สอน และสถาบัน

นอกจากนี้ กรุณา ศรีแสน (2548: 79) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อ พฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยสถานการณ์ ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษา จิตลักษณะเดิม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติต่อการมีวินัยในตนเอง ส่งผลต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ ควรจะมีการปลูกฝัง พัฒนาและส่งเสริมนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีปัจจัยดังกล่าว โดยการสอดแทรกเข้าไปในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะนอกจากนี้ ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาจิตลักษณะเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามี พฤติกรรมวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ดังนั้นการดำเนินการต้องให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษาและควรยึดหลักที่สำคัญเช่นหลักการการศึกษา หลักการแก้ไข และหลักความ ยุติธรรม พิจารณาความผิดและลงโทษอย่างเหมาะสมเพื่อให้เป็นพลังสำคัญของสังคม การเสริมสร้างวินัยแก่นิสิต นักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์สุขแก่ตนเองรวมถึงสังคมด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Study) โดยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกหลักสูตรที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งเป็นนิสิตชาย จำนวน 648 คน นิสิตหญิง จำนวน 2,029 คน รวมทั้งสิ้น 2,677 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกหลักสูตร ปีการศึกษา 2551 ได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 95% ($\alpha=.05$) แล้วทำการเปรียบเทียบคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรคำนวณของ Cochran (1977: 78) โดยประมาณค่าความแปรปรวนจากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น 2 มิติ (Two Phases Sampling) โดยใช้ตัวแปร เพศ และหลักสูตรที่ศึกษา เป็นชั้น (Strata) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 947 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา

หลักสูตรปริญญาบัณฑิต	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต	185	773	958	124	122	246
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต	245	686	931	114	190	304
หลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต	114	291	405	86	122	208
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)	104	279	383	81	108	189
รวม	648	2,029	2,677	405	542	947

ที่มา: ข้อมูลจากหน่วยงานทะเบียน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551, มิถุนายน).

การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร บทความทางวิชาการ วารสาร งานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับวินัยของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ และที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการ สร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert, 1970: 1-55) แบบสอบถามของ สุรพงษ์ ชูเดช (2542ก: 159-160) สติดาพร คำสด (2546: 177-179) ทศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 117-131) ศักดิ์สิทธิ์ บุญรังศรี (2546 : 128) จิราพร อรุณพลทรัพย์ (2541: 126-128) ณัฐพร สตาภรณ์ (2540: 111-115) และอรพินทร์ ลันติชัยอนันต์ (2549: 186-188) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาความ ครอบคลุมในด้านเนื้อหาและภาษา

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ข) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและ นำเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try Out)

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของ แบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) (Ferguson, 1981: 180) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้เป็นแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย ได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 50 ข้อ ประกอบด้วยด้านการเรียน จำนวน 11 ข้อ ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว จำนวน 11 ข้อ ด้านการรักษาระเบียบ จำนวน 19 ข้อ ด้านการแต่งกาย จำนวน 9 ข้อ

6. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นค่าร้อยละของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามแบบของ ครอนบาค (Cronbach, 1984: 161) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.892

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งประกอบด้วย คำถามแบบเลือกตอบ (Check lists) และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถาม ชุดนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check lists) จำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 3, 5, 9, 10, 13, 15, 18, 19 และ 25 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4, 6, 8, 14, 16, 20, 21, 26, 27 และ 28 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2, 7, 11, 12, 17, 22, 23, 24, 29 และ 30

วิธีการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู ดังนี้ (พัชรี ประยูรชาญ 2546: 60)

- 1 คะแนน สำหรับคำตอบที่ตอบว่าใช่
- 0 คะแนน สำหรับคำตอบที่ตอบว่าไม่ใช่

เมื่อรวมคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนแล้ว ต้องได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70 ในแต่ละแบบ และเลือกคะแนนที่มากที่สุดจากแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น ๆ เป็นตัววัดการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องของวินัยของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ท มีข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 50 ข้อ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านการเรียน จำนวน 11 ข้อ ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว จำนวน 11 ข้อ ด้านการรักษาระเบียบ จำนวน 19 ข้อ และด้านการแต่งกาย จำนวน 9 ข้อ โดยมีข้อคำถามในเชิงนิมิต จำนวน 35 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 42, 43, 44, 45, 46 และ 47 และข้อคำถามในเชิงนิเสธ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2, 16, 18, 22, 29, 32, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 48, 49, และ 50

ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน สำหรับข้อคำถามในเชิงนิมิต (ทางบวก) ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอยู่เป็นประจำ
- คะแนน 4 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเกือบทุกครั้ง
- คะแนน 3 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นบางครั้งบางคราว
- คะแนน 2 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนานๆ ครั้ง
- คะแนน 1 หมายถึง นิสิตไม่เคยปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเลย

ส่วนข้อคำถามในเชิงนิเสธ (ทางลบ) ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	นิสิตไม่เคยปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเลย
คะแนน 4	หมายถึง	นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนานๆ ครั้ง
คะแนน 3	หมายถึง	นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นบางครั้งบางคราว
คะแนน 2	หมายถึง	นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเกือบทุกครั้ง
คะแนน 1	หมายถึง	นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอยู่เป็นประจำ

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.99	หมายถึง	นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งถึงคณบดี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม และการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ในการเก็บข้อมูลจากนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง

การจัดทำข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่มีความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด จำนวน 947 ชุด ได้รับกลับคืนและมีความสมบูรณ์ 905 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.56 ดังแสดงในตาราง 2
2. กำหนดรหัสการลงคะแนน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์
3. ทำการป้อนข้อมูลจากแบบสอบถามลงในโปรแกรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1. ศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2. เปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) (Ferguson. 1981: 308)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

- 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination power) โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 180)
- 2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984: 161)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบแบบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 178)

3.2 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) (Ferguson. 1981: 308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของกำลังสองของความเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1. ศึกษาวิสัยทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2. เปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของ ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	362	40.00
1.2 เพศหญิง	543	60.00
รวม	905	100.00
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 สูง	626	69.20
2.2 กลาง	210	23.20
2.3 ต่ำ	69	7.60
รวม	905	100.00
3. หลักสูตรที่ศึกษา		
3.1 บัณฑิต	246	27.19
3.2 บริหารธุรกิจบัณฑิต	303	33.48
3.3 สถิติศาสตรบัณฑิต	208	22.98
3.4 บริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)	148	16.35
รวม	905	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ลักษณะสถานที่พักอาศัย		
4.1 บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง	707	78.10
4.2 หอพักในสถาบัน	53	5.90
4.3 หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)	109	12.00
4.4 บ้านญาติ	36	4.00
รวม	905	100.00
5. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู		
5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	883	97.60
5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	14	1.50
5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	8	0.90
รวม	905	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตเพศชาย จำนวน 362 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.00) นิสิตเพศหญิง จำนวน 543 คน (คิดเป็นร้อยละ 60.00) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 626 คน (คิดเป็นร้อยละ 69.20) ระดับปานกลางตั้งแต่ 2.50-2.99 จำนวน 210 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.20) และระดับต่ำกว่า 2.50 ลงมา จำนวน 96 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.60) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต จำนวน 303 คน (คิดเป็นร้อยละ 33.50) หลักสูตรบัญชีบัณฑิต จำนวน 246 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.20) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 208 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.00) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) (จำนวน 148 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.40) กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง จำนวน 707 คน (คิดเป็นร้อยละ 78.10) หอพักนอกสถาบัน (เอกชน) จำนวน 109 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.00) หอพักในสถาบัน จำนวน 53 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.90) และบ้านญาติ จำนวน 36 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.00) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 883 คน (คิดเป็นร้อยละ 97.60) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50) และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.90)

ตอนที่ 2 ศึกษาวิสัยทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3 – 12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิสัยทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน

วิสัยทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน (คน) n = 905		ระดับความมีวิสัย
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียน	3.44	0.53	ปานกลาง
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.57	0.46	มาก
ด้านการรักษาระเบียบ	4.02	0.48	มาก
ด้านการแต่งกาย	4.35	0.61	มาก
รวมทุกด้าน	3.85	0.39	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวิสัยทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีวิสัยทัศน์ด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบและด้านการแต่งกายนิสิตมีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน (คน) n = 905		ระดับความมีวินัย
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ข้าพเจ้ามาเรียนสม่ำเสมอและไม่ขาดเรียน	3.99	0.96	มาก
2	ข้าพเจ้ามักชอบนั่งหลับในชั่วโมงเรียน	3.47	1.16	ปานกลาง
3	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน	3.12	0.89	ปานกลาง
4	เมื่อข้าพเจ้ามีเวลาว่างจะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	2.36	1.02	น้อย
5	ข้าพเจ้ามักจะมีส่วนร่วมในการทำรายงานกลุ่มกับเพื่อนๆ	3.81	1.00	มาก
6	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนเสมอ	3.48	0.84	ปานกลาง
7	ข้าพเจ้าเตรียมเอกสาร ตำรา หนังสือเรียน เข้าชั้นเรียนด้วย	3.97	0.98	มาก
8	ข้าพเจ้าไม่ชอบลอกการบ้านจากเพื่อนๆ เพราะคิดว่า "เราทำได้"	2.87	1.12	ปานกลาง
9	ข้าพเจ้ามักเตรียมอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน	3.66	1.11	มาก
10	ข้าพเจ้าจะตรวจทานความเรียบร้อยของงานที่ได้รับมอบหมายก่อนนำส่งอาจารย์	3.72	0.91	มาก
11	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงตามเวลา	3.43	1.00	ปานกลาง
รวม		3.44	0.53	ปานกลาง

ตาราง 4 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยด้านการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 4 นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อที่ 1, 5, 7, 9 และ 10 ที่นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว เป็นรายชื่อ

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน (คน) n = 905		ระดับความมีวินัย
		$\bar{X}$	S.D.	
12	ข้าพเจ้าช่วยเหลือและแบ่งเบางานบ้าน	3.42	1.00	ปานกลาง
13	ข้าพเจ้ามีการวางแผนการใช้เงินอย่างรอบคอบในแต่ละเดือน	3.35	0.98	ปานกลาง
14	ข้าพเจ้ามีเงินออมไว้ใช้ยามจำเป็น	3.62	1.04	มาก
15	ข้าพเจ้าจะทำงานหารรายได้พิเศษหากมีโอกา	2.78	1.30	ปานกลาง
16	ข้าพเจ้าชอบเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเพื่อเป็นการคลายเครียด	3.98	1.20	มาก
17	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาการใช้ชีวิตประจำวัน ด้านครอบครัว สังคม และกลุ่มเพื่อน ได้อย่างเหมาะสม	3.65	0.75	มาก
18	ข้าพเจ้าชอบซื้อของใช้ตามกระแสนิยม	3.08	1.00	ปานกลาง
19	ข้าพเจ้ามักจะคำนึงถึงผลดี ผลเสีย และความคุ้มค่าก่อนที่จะซื้อสิ่งของใดๆ	3.80	0.86	มาก
20	ข้าพเจ้าสามารถจัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของข้าพเจ้าได้	3.85	0.83	มาก
21	ข้าพเจ้าสามารถจัดการและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้	3.69	0.76	มาก
22	ข้าพเจ้ามักจะขอยืมเงินเพื่อนเพราะเงินไม่พอใช้	4.10	1.06	มาก
รวม		3.57	0.46	มาก

ตาราง 5 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 12, 13, 15, และ 18 ที่นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ เป็นรายชื่อ

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน (คน) n = 905		ระดับความมีวินัย
		$\bar{X}$	S.D.	
23	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	3.92	0.86	มาก
24	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	3.91	0.87	มาก
25	ข้าพเจ้าไม่กระทำความผิด หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยแม้ว่าจะไม่มีผู้ใดพบเห็นก็ตาม	3.73	0.93	มาก
26	ข้าพเจ้าไม่นำสิ่งของที่เป็นของมหาวิทยาลัยมาครอบครองเป็นสมบัติส่วนตัว	4.41	0.99	มาก
27	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมกริยาของตนเองได้แม้ว่าจะถูกเพื่อนว่าดูยวจาหรือแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม	3.77	0.84	มาก
28	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์โกรธได้ด้วยการไม่ได้เถียงกับอาจารย์	4.07	0.91	มาก
29	ข้าพเจ้าพกพาอาวุธเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัยสำหรับป้องกันตัว	4.51	1.01	มากที่สุด
30	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้	3.42	0.95	ปานกลาง
31	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	3.66	0.88	มาก
32	ข้าพเจ้ามักนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในห้องเรียน	2.77	1.07	ปานกลาง
33	ข้าพเจ้าแสดงบัตรนิสิตทุกครั้งเมื่อมีการใช้บริการศูนย์คอมพิวเตอร์ และห้องสมุด	4.65	0.69	มากที่สุด
34	ข้าพเจ้าแสดงบัตรประจำตัวนิสิตทุกครั้งที่เข้าห้องสอบ	4.69	0.67	มากที่สุด
35	ข้าพเจ้าปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดก่อนเข้าห้องสอบทุกครั้ง	4.14	1.09	มาก
36	ข้าพเจ้าปลอมแปลง/แก้ไขข้อความในเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเมื่อมีความจำเป็น	4.33	1.07	มาก
37	ข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อนเล่นพนันฟุตบอลในช่วงเวลาที่มีการแข่งขัน	4.61	0.90	มากที่สุด
38	ข้าพเจ้ามักแอบดื่มสุรา หรือของมีนเมาภายในมหาวิทยาลัย	4.62	0.93	มากที่สุด
39	ในเวลาว่างข้าพเจ้ามักไม่ใช้ทางม้าลาย หรือ สะพานลอย	3.07	1.19	ปานกลาง
40	ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสก็จะลอกข้อสอบของเพื่อน	3.96	1.16	มาก
41	ข้าพเจ้าจะให้เพื่อนนำ ID Account ของตนเองมาใช้ที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ และห้องสมุด	4.08	1.15	มาก
	รวม	4.02	0.48	มาก

ตาราง 6 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยด้านการรักษาระเบียบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 29, 33, 34, 37, และ 38 ที่นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่ 30, 32 และ 39 นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการแต่งกาย เป็นรายข้อ

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	จำนวน (คน) n = 905		ระดับความมีวินัย
		$\bar{X}$	S.D.	
42	ข้าพเจ้าแต่งกายในชุดเครื่องแบบนิสิตทุกครั้งที่เข้าเรียน	4.70	0.65	มากที่สุด
43	ข้าพเจ้าแต่งกายชุดเครื่องแบบที่เป็นทางการในงานพระราชพิธีตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย	4.42	0.84	มาก
44	ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	4.20	0.92	มาก
45	ข้าพเจ้าสวมเสื้อไว้ในกางเกง หรือกระโปรง ตลอดเวลาเมื่อใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต	4.12	1.03	มาก
46	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย	4.56	0.70	มากที่สุด
47	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ	4.52	0.74	มากที่สุด
48	ข้าพเจ้าชอบแต่งกายตามแฟชั่นนิยมเข้าชั้นเรียน	4.16	1.09	มาก
49	ข้าพเจ้าชอบสวมใส่รองเท้าฟองน้ำหรือรองเท้าแตะ เติมนายในมหาวิทยาลัย	4.52	0.93	มากที่สุด
50	เมื่อมามหาวิทยาลัยข้าพเจ้าชอบใส่เสื้อนิสิตตามแฟชั่นนิยม	3.95	1.19	มาก
	รวม	4.35	0.61	มาก

ตาราง 7 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 42, 46, 47, และ 49 ที่นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	เพศ			
	ชาย n = 362		หญิง n = 543	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียน	3.39	0.57	3.47	0.51
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.55	0.48	3.59	0.44
ด้านการรักษาระเบียบ	3.87	0.57	4.12	0.38
ด้านการแต่งกาย	4.09	0.70	4.53	0.46
รวมทุกด้าน	3.73	0.45	3.93	0.32

ตาราง 8 แสดงว่า นิสิตชายและหญิงระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีวินัยด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว และด้านการรักษาระเบียบอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการแต่งกายนิสิตชายมีวินัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตหญิงมีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง (n = 626)		กลาง (n = 210)		ต่ำ (n = 69)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียน	3.51	0.51	3.29	0.51	3.28	0.66
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.60	0.45	3.52	0.45	3.47	0.50
ด้านการรักษาระเบียบ	4.04	0.45	3.97	0.53	3.97	0.56
ด้านการแต่งกาย	4.37	0.58	4.31	0.63	4.28	0.79
รวมทุกด้าน	3.89	0.37	3.78	0.40	3.76	0.49

ตาราง 9 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีวินัยด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกายอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียน พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีวินัยอยู่ในระดับมาก นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนิสิตผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีวินัยอยู่ในระดับมาก และนิสิตผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	หลักสูตรที่ศึกษา							
	บัญชีบัณฑิต (n = 246)		บริหารธุรกิจบัณฑิต (n = 303)		สถิติศาสตรบัณฑิต (n = 208)		บริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) (n = 148)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียน	3.35	0.58	3.49	0.51	3.44	0.51	3.49	0.53
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.62	0.47	3.57	0.46	3.58	0.42	3.49	0.48
ด้านการรักษาระเบียบ	4.00	0.49	4.03	0.47	4.09	0.48	3.91	0.48
ด้านการแต่งกาย	4.29	0.70	4.35	0.58	4.43	0.54	4.32	0.59
รวมทุกด้าน	3.83	0.42	3.87	0.37	3.90	0.37	3.80	0.38

ตาราง 10 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต บริหารธุรกิจบัณฑิต สถิติศาสตรบัณฑิต และบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) มีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีวินัยด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกายอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว พบว่า นิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต บริหารธุรกิจบัณฑิต และสถิติศาสตรบัณฑิต นิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ลักษณะสถานที่พักอาศัย							
	บ้านของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง (n = 707)		หอพักในสถาบัน (n = 53)		หอพักนอกสถาบัน (เอกชน) (n = 109)		บ้านญาติ (n = 36)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียน	3.44	0.54	3.51	0.53	3.43	0.54	3.45	0.46
การใช้ชีวิตส่วนตัว	3.56	0.46	3.72	0.42	3.58	0.51	3.52	0.34
ด้านการรักษาระเบียบ	3.98	0.49	4.35	0.25	4.09	0.46	4.11	0.47
ด้านการแต่งกาย	4.30	0.63	4.64	0.38	4.49	0.54	4.40	0.54
รวมทุกด้าน	3.83	0.40	4.08	0.24	3.91	0.36	3.89	0.34

ตาราง 11 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง หอพักในสถาบัน หอพักนอกสถาบัน (เอกชน) และบ้านญาติ มีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีวินัยด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกายอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเรียน พบว่า นิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นหอพักในสถาบันมีวินัยอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง หอพักนอกสถาบัน (เอกชน) และบ้านญาติ มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู					
	แบบประชาธิปไตย		แบบเข้มงวดกวดขัน		แบบปล่อยปละละเลย	
	(n = 883)		(n = 14)		(n = 8)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการเรียน	3.45	0.54	3.38	0.44	3.27	0.26
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.57	0.46	3.49	0.43	3.67	0.35
ด้านการรักษาระเบียบ	4.03	0.48	3.84	0.53	3.46	0.57
ด้านการแต่งกาย	4.35	0.61	4.50	0.53	3.74	0.51
รวมทุกด้าน	3.86	0.39	3.78	0.36	3.52	0.33

ตาราง 12 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีวินัยด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว พบว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีวินัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการรักษาระเบียบ พบว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการแต่งกาย นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีวินัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 13 - 27

ตาราง 13 การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	เพศ				t	p
	ชาย นิสิต (n = 362)		หญิง นิสิต (n = 543)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการเรียน	3.39	0.57	3.47	0.51	2.17	0.030
การใช้ชีวิตส่วนตัว	3.55	0.48	3.59	0.44	1.06	0.290
ด้านการรักษาระเบียบ	3.87	0.57	4.12	0.38	7.29	0.001
ด้านการแต่งกาย	4.09	0.70	4.53	0.46	10.47	0.001
รวมทุกด้าน	3.73	0.45	3.93	0.32	7.28	0.001

ตาราง 13 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวินัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.66	4.83	17.68	0.001
	ภายในกลุ่ม	902	246.55	0.27		
	รวม	904	256.21			
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.96	0.98	4.69	0.009
	ภายในกลุ่ม	902	188.39	0.21		
	รวม	904	190.35			
ด้านการรักษาระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.89	0.44	1.93	0.146
	ภายในกลุ่ม	902	207.70	0.23		
	รวม	904	208.59			
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	1.30	0.274
	ภายในกลุ่ม	902	335.15	0.37		
	รวม	904	336.11			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.30	1.15	7.77	0.001
	ภายในกลุ่ม	902	113.51	0.15		
	รวม	904	135.81			

ตาราง 14 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีวินัยโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน และด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านการรักษาระเบียบและด้านการแต่งกาย ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) ดังแสดงในตาราง 15 -16

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง 3.51	ปานกลาง 3.29	ต่ำ 3.28
สูง	3.51		*	*
ปานกลาง	3.29			
ต่ำ	3.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีวินัยด้านการเรียนแตกต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สำหรับด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) แล้วไม่พบว่า มีคู่ใดที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแปรปรวนที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสุ่มตัวอย่างเท่านั้น

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		3.89	3.78	3.76
สูง	3.89		*	*
ปานกลาง	3.78			
ต่ำ	3.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีวินัยโดยรวมแตกต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.21	1.07	3.81	0.010
	ภายในกลุ่ม	901	253.00	0.28		
	รวม	904	256.21			
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.49	0.50	2.38	0.069
	ภายในกลุ่ม	901	188.86	0.21		
	รวม	904	190.35			
ด้านการรักษาระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	3	293	0.98	4.27	0.005
	ภายในกลุ่ม	901	205.66	0.23		
	รวม	904	208.59			
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.32	0.77	2.09	0.100
	ภายในกลุ่ม	901	333.79	0.37		
	รวม	904	336.11			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.08	0.36	2.41	0.65
	ภายในกลุ่ม	901	134.73	0.15		
	รวม	904	135.81			

ตาราง 17 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ศึกษาหลักสูตรต่างกัน มีวินัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนและด้านการรักษาระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านการใช้ชีวิตส่วนตัวและด้านการแต่งกาย ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) ดังแสดงในตาราง 18 -19

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา เป็นรายคู่

หลักสูตรที่ศึกษา	$\bar{X}$	บัญชีบัณฑิต	บริหารธุรกิจ บัณฑิต	สถิติศาสตร บัณฑิต	บริหารธุรกิจ บัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
		3.35	3.49	3.44	3.49
บัญชีบัณฑิต	3.35		*		
บริหารธุรกิจบัณฑิต	3.49				
สถิติศาสตรบัณฑิต	3.44				
บริหารธุรกิจบัณฑิต(หลักสูตรนานาชาติ)	3.49				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ศึกษาหลักสูตรบัญชีมีวินัยด้านการเรียนแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาแก่นิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ จำแนกตามหลักสูตรที่ศึกษา เป็นรายคู่

หลักสูตรที่ศึกษา	$\bar{X}$	บัญชีบัณฑิต	บริหารธุรกิจ บัณฑิต	สถิติศาสตร์ บัณฑิต	บริหารธุรกิจ บัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
		4.00	4.03	4.09	3.91
บัญชีบัณฑิต	4.00				
บริหารธุรกิจบัณฑิต	4.03				
สถิติศาสตร์บัณฑิต	4.09				*
บริหารธุรกิจบัณฑิต(หลักสูตรนานาชาติ)	3.91				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ศึกษาหลักสูตรสถิติศาสตร์บัณฑิตมีวินัยด้านการรักษาระเบียบแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษากับนิสิตที่ศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต(หลักสูตรนานาชาติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ
ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.30	0.10	0.35	0.787
	ภายในกลุ่ม	901	255.91	0.28		
	รวม	904	256.21			
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.24	0.41	1.97	0.117
	ภายในกลุ่ม	901	189.11	0.21		
	รวม	904	190.35			
ด้านการรักษาระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	3	8.04	2.68	12.04	0.001
	ภายในกลุ่ม	901	200.54	0.22		
	รวม	904	208.59			
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	3	8.14	2.71	7.46	0.001
	ภายในกลุ่ม	901	327.97	0.36		
	รวม	904	336.11			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.56	1.19	8.08	0.001
	ภายในกลุ่ม	901	132.25	0.15		
	รวม	904	135.81			

ตาราง 20 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยต่างกัน มีวินัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านการเรียนและด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) ดังแสดงในตาราง 21-23

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย เป็นรายคู่

สถานที่พักอาศัย	$\bar{X}$	บ้านของบิดา มารดา/ ผู้ปกครอง	หอพัก ในสถาบัน	หอพักนอก สถาบัน (เอกชน)	บ้านญาติ
		3.98	4.35	4.09	4.11
บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง	3.98		*		
หอพักในสถาบัน	4.35				
หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)	4.09		*		
บ้านญาติ	4.11				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และหอพักนอกสถาบัน (เอกชน) มีวินัยด้านการรักษาระเบียบแตกต่างกับ นิสิตที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นหอพักในสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการแต่งกาย จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย เป็นรายคู่

สถานที่พักอาศัย	$\bar{X}$	บ้านของบิดา มารดา/ ผู้ปกครอง	หอพัก ในสถาบัน	หอพักนอก สถาบัน (เอกชน)	บ้านญาติ
		4.30	4.64	4.49	4.40
บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง	4.30		*	*	
หอพักในสถาบัน	4.64				
หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)	4.49				
บ้านญาติ	4.40				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง มีวินัยด้านการแต่งกายแตกต่างกับนิสิตที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นหอพักในสถาบัน และหอพักนอกสถาบัน (เอกชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามลักษณะสถานที่พักอาศัย เป็นรายคู่

สถานที่พักอาศัย	$\bar{X}$	บ้านของบิดา มารดา/ ผู้ปกครอง	หอพัก ในสถาบัน	หอพักนอก สถาบัน (เอกชน)	บ้านญาติ
		3.83	4.08	3.91	3.89
บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง	3.83		*		
หอพักในสถาบัน	4.08				
หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)	3.91				
บ้านญาติ	3.89				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง มีวินัยโดยรวมแตกต่างกับนิสิตที่มีลักษณะที่พัก
อาศัยเป็นหอพักในสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.29	0.14	0.51	0.604
	ภายในกลุ่ม	902	255.93	0.28		
	รวม	904	256.22			
ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.43	0.652
	ภายในกลุ่ม	902	190.17	0.21		
	รวม	904	190.35			
ด้านการรักษาระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.98	1.49	6.54	0.002
	ภายในกลุ่ม	902	205.60	0.23		
	รวม	904	208.59			
ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.34	1.67	4.53	0.011
	ภายในกลุ่ม	902	332.77	0.37		
	รวม	904	336.11			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.01	0.50	3.37	0.035
	ภายในกลุ่ม	902	134.80	0.15		
	รวม	904	135.81			

ตาราง 24 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะต่างกัน มีวินัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาระเบียบและด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านการเรียนและด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's) ดังแสดงในตาราง 25-27

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการรักษาระเบียบ จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย	การอบรมเลี้ยงดู แบบเข้ม งวดกวดขัน	การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อย ปละละเลย
		4.03	3.84	3.46
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	4.03			*
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	3.84			
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	3.46			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีวินัยด้านการรักษาระเบียบแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการแต่งกาย จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย	การอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน	การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อย ปละละเลย
		4.35	4.50	3.74
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	4.35			*
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	4.50			*
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	3.74			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยด้านการแต่งกาย แตกต่างกับนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างของวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย	การอบรมเลี้ยงดู แบบเข้ม งวดกวดขัน	การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อย ปละละเลย
		3.86	3.78	3.52
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	3.86			*
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	3.78			
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	3.52			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีวินัยโดยรวมแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย โดยรวมและในแต่ละด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกหลักสูตรที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 947 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนทั้งสิ้น 905 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.56
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check lists) ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องวินัยของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ท ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.892

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1. เพื่อศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ

และด้านการแต่งกาย โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2. เพื่อเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. นิสิตมีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีวินัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
4. นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีวินัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน และด้านการรักษาระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
5. นิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
6. นิสิตที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย พบว่า นิสิตมีวินัย

โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่เลือกเข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอันดับต้นโดยพื้นฐาน จึงเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีจิตใจมุ่งมั่นเข้าศึกษาอย่างแท้จริง ทำให้นิสิตมีความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนและตระหนักถึงบทบาทความรับผิดชอบในตนเองขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดีดังที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย มุ่งสร้างให้นิสิตเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยความรู้ความสามารถ พละทานมัย คุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลทำให้นิสิตส่วนใหญ่มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ และมีระเบียบ ดังที่ สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ (2552: ออนไลน์) กล่าวว่า การเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนที่ต่างจากระดับพื้นฐานอย่างมากผู้เรียนมีอิสระมากขึ้นในการเลือกวิชาที่จะเรียน มีอิสระในการเข้าชั้นเรียนนิสิตควรใช้เวลาในมหาวิทยาลัยให้คุ้มค่าและเป็นประโยชน์แก่ตัวเองมากที่สุดในการพัฒนาตนเองทุกด้านตั้งใจพยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เคารพกฎระเบียบของสถาบัน และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สถิตาพร คำสวด (2546: 92) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านการเรียน จากการศึกษาค้นคว้า นิสิตมีวินัยด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากนิสิตที่เข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรี เพิ่งเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาเริ่มมีการรับผิดชอบในการดูแลตัวเองเพิ่มมากขึ้นกว่าระดับมัธยมศึกษา ต้องปรับตัวเองให้เข้ากับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่อาจยังไม่สามารถจัดสรรเวลาในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการเรียนให้เหมาะสม จึงประสบปัญหาด้านการเรียนในการเลือกวิชาที่เรียนเนื้อหาบางวิชาอาจไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนิสิต ดังที่ จุฑารัตน์ แพน (2541: 2-3) กล่าวว่า การเรียนในมหาวิทยาลัยนิสิตต้องเรียนรู้และพัฒนาตัวเองหลายด้านขณะเดียวกันก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับวิธีการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นวิธีการเรียนที่ต้องพึ่งพาตนเองรับผิดชอบตนเองมากขึ้นกว่าเดิม รู้จักการแบ่งเวลาอย่าให้เวลากับการทำกิจกรรมมากเกินไปจนลืมนึกว่าหน้าที่หลักคือการเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 2) ที่ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวินัยในตนเองด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และ อรพินท์ สันติชัยอนันต์ (2549: 86) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่านิสิต นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความใฝ่รู้อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

1.2 ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว จากการศึกษาค้นคว้า นิสิตมีวินัยด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนและสิ่งจำเป็นต่างๆ ในการดำรงชีวิตรวมถึงค่าครองชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง และนิสิตเป็นอย่างมาก จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจทำให้นิสิตมีความตระหนักในเรื่องการใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลดี ผลเสีย และความคุ้มค่าก่อนที่จะซื้อสิ่งของใดๆ ออมเงินไว้ใช้ยามจำเป็น และจัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการช่วยเหลือแบ่งเบาที่บ้าน และทำงานหารายได้พิเศษ ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 106) กล่าวว่า

การศึกษาที่แท้จริงจะต้องช่วยให้สัมผัสถึงความหมายที่แท้ของชีวิต รู้คุณค่าในการดำเนินชีวิต สามารถวางเป้าหมายในอนาคตของตนเองได้อย่างชัดเจน มีการวางแผนการใช้เวลาและการจัดลำดับความสำคัญของการใช้เวลาอย่างมีระเบียบวินัย ซึ่งผลงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมบูรณ์ พุยดี (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลากับการพัฒนาตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีการใช้เวลาด้านส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการรักษาระเบียบ จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการรักษาระเบียบอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือคณะฯ ทุกประการอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบจะมีผลทำให้ นิสิตได้รับการลงโทษตั้งแต่การว่ากล่าว ตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติจนถึงขั้นพ้นสภาพการเป็นนิสิต ดังที่ วลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 11) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรมฝึกให้อยู่ในระเบียบวินัยและเคารพกฎระเบียบ ประพฤติตนถูกต้องดีงาม เป็นแบบอย่างของสังคม ซึ่งผลงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กฤษณา ดอนทอง (2549: 86) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม พบว่า นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมมีวินัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมมีคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และคิวพงศ์ ไชยพร (2548: 90) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาพาณิชยกรรม สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองด้านการปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

1.4 ด้านการแต่งกาย จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการแต่งกาย อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยมีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเรื่องการแต่งกายของนิสิต ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยมีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้นิสิตแต่งกายถูกต้องตามระเบียบด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ทำแผ่นพับจดหมายข่าว ไปสเตอร์เชิญชวน และจัดบอร์ดรณรงค์การแต่งกายเคลื่อนที่ รวมถึงการมอบหมายให้คณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องชี้แจง ว่ากล่าวตักเตือนนิสิตที่กระทำความผิด ถ้า นิสิตแต่งกายไม่ถูกระเบียบ จะไม่ให้เข้าชั้นเรียน ใช้บริการห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ และติดต่อเรื่องต่างๆ จนกว่าจะแต่งกายถูกระเบียบ ส่วนชุดลำลองต้องแต่งให้เหมาะสมด้วย ดังที่ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 110) กล่าวว่า เครื่องแบบนักศึกษานั้นเป็นประโยชน์หลายประการ การแต่งเครื่องแบบในสถาบันอุดมศึกษาจะทำให้สามารถแยกนักศึกษาออกจากบุคคลอื่นสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยได้มีการกำหนดเครื่องแบบนักศึกษา เนื่องจากสถานภาพของนักศึกษาเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กฤษมณต์ วัฒนานรงค์; และคนอื่นๆ (2541: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรมของสถาบันศึกษาวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาสาขาพาณิชยกรรมมีวินัยด้านแต่งกายถูกระเบียบอยู่ในระดับสูง

2. การเปรียบเทียบวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรที่ศึกษา ลักษณะสถานที่พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 นิสิตชายและนิสิตหญิง มีวินัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตหญิงมีวินัยด้านการเรียน ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย มากกว่านิสิตชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีการอบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้นิสิตหญิงมีความอ่อนน้อม เชื่อฟังคำสั่ง แต่งกายถูกต้องตามกาลเทศะและปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอย่างเหมาะสม ในขณะที่นิสิตชายถูกการอบรมเลี้ยงดูให้มีความกล้าหาญ ความเป็นผู้นำและมีอิสระมากกว่า จึงส่งผลให้นิสิตหญิงและนิสิตชายมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับคำกล่าวของ อาร์. พันธมณี (ม.ป.ป.: 39) ได้กล่าวว่า เพศชายมีความหนักแน่นทางความคิด มีลักษณะการแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง และเชื่อมั่นตนเอง ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีความอ่อนน้อม เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอน และกฎเกณฑ์ต่างๆ ได้ดีกว่าเพศชาย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง เหตุผลเชิงจริยธรรมกับพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองแตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองมากกว่านักศึกษาชาย ในขณะที่ขวัญฤดี ขำซ้อนสัตย์ (2542: 78) ที่ศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่านักศึกษาชายมีพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนสูงกว่า นักศึกษาหญิง และคิวพงศ์ ไชยพร (2548: 91) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาพาณิชยการ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาชายมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาหญิง เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นิสิตชายและหญิงมีการใช้ชีวิตส่วนตัวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชายและนิสิตหญิงมีการดำเนินชีวิตประจำวันในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ต้องรับผิดชอบตนเองและมีเป้าหมายในการศึกษา พยายามจัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสม เช่น ทำงานหารายได้พิเศษ การออกกำลังกาย การอ่านหนังสือ ป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง บังคับและควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยของสังคมได้ ดังที่ วัลลา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 21-22) กล่าวว่า นิสิตควรได้รับการฝึกให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ กล้าที่จะตัดสินใจแบ่งเวลาได้ถูกต้องซึ่งจะสามารถทำงานได้สำเร็จและรู้คุณค่าในการดำเนินชีวิต นำความรู้มาประยุกต์ใช้กับงานหรือวิชาที่เรียน การดำเนินชีวิตต้องเลือกสิ่งที่เป็นประโยชน์และยังต้องรู้จักการแยกแยะเปรียบเทียบคุณค่าของสิ่งที่ได้รับด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมบูรณ์ พุยดี (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลากับการพัฒนาตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงใช้เวลาด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

2.2 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีวินัยด้านการเรียนแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจศึกษาหาความรู้ มีความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน ทำการบ้าน การอ่านหนังสือและใช้เวลาว่างเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งแตกต่างกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมักจะไม่ค่อยมีความตั้งใจในการเรียน ถึงแม้จะเข้าเรียนสม่ำเสมอแต่อาจเรียนรู้ค่อนข้างช้ากว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังที่แมดดอกซ์ (Maddox, 1963:9) กล่าวว่า ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา และความสามารถประมาณร้อยละ 50-60 ประสิทธิภาพและนิสัยในการเรียนที่ดีประมาณร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10-15 นอกจากนี้ ทราฟเวอร์ (Travers, 1958: 396-402) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของผู้เรียนนอกเหนือจากสติปัญญา คือเพื่อนสนิท และวิธีเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤดี ขำซ้อนลัต์ย์ (2542: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษายุติธรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนและต่อสังคมสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลางและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ อรพินทร์ สันติชัยอนันต์ (2549: 124) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคุณธรรมและจริยธรรมด้านความใฝ่รู้สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ส่วนด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย ไม่พบความแตกต่างซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนิสิตมีโอกาสเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย ได้รับประสบการณ์ในการปลูกฝังการมีวินัยจากอาจารย์รวมถึงการเห็นแบบอย่างที่ดีจากรุ่นพี่ เช่น การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ประพฤติปฏิบัติอยู่ในจรรยาบรรณของวิชาชีพ ตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยและคณะ กำหนด จัดเวลาการทำกิจกรรมและการเรียนได้อย่างเหมาะสมในลักษณะเดียวกันโดยไม่แบ่งแยกระดับความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจึงทำให้นิสิตมีวินัยไม่แตกต่างกัน ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 11) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาต้องฝึกนิสัยความรับผิดชอบต่อตนให้นิสิต เพราะคนในยุคนั้นต้องเป็นคนที่อยู่ในสังคมของการแข่งขันผู้ที่มีความรับผิดชอบจะสามารถทำงานได้สำเร็จจากความตั้งใจรู้คุณค่าในการดำเนินชีวิตไม่ใช้ชีวิตแบบเรื่อยเปื่อยอยู่ไปวันๆ ต้องหมั่นสะสมความรู้และนำมาประยุกต์ใช้กับงานที่จะทำ วิชาที่เรียนการดำเนินชีวิตต้องเลือกสิ่งที่เป็นประโยชน์และยังต้องรู้จักการแยกแยะเปรียบเทียบคุณค่าของสิ่งที่ได้รับด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิพัฒน์ เมฆขจร (2540: 70) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษากาใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ใช้เวลาด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีวินัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีวินัยด้านการเรียน และด้านการรักษาระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตมีวินัยด้านการเรียน แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตมีความสนใจในการเรียนรู้เตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน นอกจากนี้ลักษณะของเนื้อหารายวิชายังมุ่งเน้นการจัดทำรายงานเป็นส่วนใหญ่จึงส่งผลให้นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เข้าเรียนสม่ำเสมอมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนและทำรายงานกลุ่มกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่งต่างจากนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มักคาดหวังกับผลการเรียนสูง มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนแต่ขาดความสนใจในการร่วมทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ส่วนเนื้อหาวิชาเน้นการเรียนในตำราเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้นิสิตไม่เข้าชั้นเรียนและเข้าเรียนไม่ตรงเวลาจึงส่งผลให้นิสิตมีวินัยแตกต่างกัน ดังที่ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2547: 1-3) กล่าวว่า วิถีชีวิตที่ดั่งมของหนุ่มสาวในสถาบันอุดมศึกษานั้นมหาวิทยาลัยต่างๆ ต่างก็มีปณิธานและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตแตกต่างกันโดยมุ่งเน้นวิชาชีพ มีความรู้คู่คุณธรรมใฝ่เรียนและแสวงหาความรู้สามารถวางแผนการใช้ชีวิตได้อย่างรอบคอบโดยไม่ประมาท สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย สนธิรัตน์ (2543: 85) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตภาคสมทบกับนิสิตภาคปกติแตกต่างกัน และขวัญฤดี ขำซ้อนสัตย์ (2542: 78) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนและพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสถาบันแตกต่างกัน ส่วนด้านการรักษาระเบียบ นิสิตที่ศึกษาหลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต มีวินัยแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตหลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต มีการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่น รุ่นพี่มีการถ่ายทอดประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตที่ดีให้แก่รุ่นน้อง นอกจากนี้ในรายวิชาเรียนส่วนใหญ่เน้นการปฏิบัติ จึงมีความจำเป็นต้องใช้บริการของศูนย์คอมพิวเตอร์ซึ่งมีความเข้มงวดในเรื่องการรักษาระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เช่น นิสิตต้องแสดงบัตรทุกครั้ง รวมถึงการปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เมื่อมีการเข้าใช้บริการ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นิสิตส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยรวมทั้งการมีวินัยในตนเอง ซึ่งแตกต่างจากนิสิตที่มีที่ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) เป็นหลักสูตรที่มีนิสิตต่างชาติเข้ามาศึกษาเป็นส่วนใหญ่ มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีอิสระในการปฏิบัติตนชอบรวมกลุ่มและเข้าสังคมอาจจะไม่คำนึงถึงข้อกำหนดการปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดมากนักจึงส่งผลให้นิสิตมีวินัยแตกต่างกัน ดังที่ กองวิจัยทางการศึกษา (2542: 49) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลตามแบบแผนกฎเกณฑ์ที่พึงประสงค์ของสังคมอันจะนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างสงบสุข ได้แก่ การตรงต่อเวลา การวางแผนการใช้เวลาในการทำงานและการดำเนินชีวิตปฏิบัติตามกฎระเบียบของหมู่คณะและเคารพกฎกติกาของสังคม ซึ่งผลงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, รอยชียะ มะมิง และปราณีดี ศิริพงศ์ (2548: 85) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรม

มีวินัยในการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547-2548 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาหลักสูตรที่เปิดสอนต่างกัน มีพฤติกรรมความมีวินัยในการเรียนรู้ความรับผิดชอบต่อสังคมและการรักษาระเบียบไม่แตกต่างกัน และ มานิตย์ วัชรพงษ์ (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิค พบว่า นักเรียนนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรต่างกันมีการปฏิบัติตามระเบียบวินัย ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการแต่งกาย ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ นิสิตส่วนใหญ่ได้รับแนวทางปฏิบัติที่ดีจากครูรุ่นพี่ พร้อมทั้งในทางด้านการจัดสรรเวลาของนิสิตนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันเนื่องจากในปัจจุบันนิสิตที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น มีความสนใจในการเรียนและ กิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นมาก จึงมีผลให้นิสิตปัจจุบันรู้จักการจัดสรรเวลาที่ดีใกล้เคียงกัน ส่วนด้านการ แต่งกายนั้นนิสิตส่วนใหญ่มีค่านิยมรูปแบบการแต่งกายของแต่ละยุคสมัยที่คล้ายคลึงกัน จึงส่งผลให้นิสิตที่ศึกษา ในหลักสูตรต่างกัน มีวินัยในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543ก: 22-23) กล่าวว่า ลักษณะโดยทั่วไปตามธรรมชาติของวัยรุ่น จะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก มีความเป็นตัวของตัวเอง สนใจต่อทุกๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัยมีความตั้งใจใน การศึกษาและปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยและมีความนิยมในด้านต่างๆ เหมือนกัน เช่น การแต่งกาย กิจกรรม ดนตรี สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งผลงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สติดาพร คำสด (2546: 92) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรม ความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา ที่ต่างกันมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมและด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.4 นิสิตที่มีลักษณะสถานที่พักอาศัยต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ

ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตที่พักอาศัย อยู่หอพักในสถาบัน มีวินัยด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกายแตกต่างจากนิสิตที่พักอาศัยอยู่บ้านของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง และหอพักนอกสถาบัน (เอกชน) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่เข้ามาพักหอพักในสถาบันต้อง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งและประกาศต่างๆ ของหอพักและมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ เช่น มีการเข้าร่วมในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ไม่เล่นการพนัน ไม่ทะเลาะวิวาท และแต่งกายให้ถูกระเบียบเหมาะสมตามกาลเทศะ ซึ่งต่างจากนิสิตที่พักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครองและหอพักนอก สถาบัน ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ไม่กำหนดเวลาการเข้าออก ส่วนนิสิตที่พักอาศัยหอพักในสถาบัน และหอพักนอกสถาบัน (เอกชน) มีการเรียนรู้ชีวิตจากสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับ พฤติกรรมการอยู่อาศัย การดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากนิสิตที่พักอาศัยเป็นบ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ที่ได้รับ ความเป็นอิสระ ไม่มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ ดังที่ กรรณิกา พริยะจิตรา (2547: 46) กล่าวว่า การให้นักศึกษาพัก อาศัยอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์เป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิดทั้งทางวิชาชีพและทักษะใน

สังคมตลอดจนด้านอุปนิสัย ให้นิสิตที่พักในหอพักทุกคนช่วยกันทำงานของหอพักที่เป็นการบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณหอพักและจัดให้มีการประกวดความสะอาด ความมีระเบียบระหว่างหอพักต่างๆ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มณูชญา พุทธสุวรรณ (2550: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยมหิดลและหอพักนอกมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยมหิดลมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านการรักษาระเบียบ แตกต่างจากนักศึกษาที่พักนอกมหาวิทยาลัย ทำนองเดียวกับ อำนาจ สังข์ศรีแก้ว (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องสภาพการอยู่อาศัยและสภาพสังคมของนักศึกษาในเขตเมืองนครปฐม ด้านการจัดการที่พักอาศัย พบว่า ที่พักของมหาวิทยาลัยจะมีกฎระเบียบมากกว่า ที่พักเอกชนและหอพักหญิงจะมีกฎระเบียบมากกว่าที่พักประเภทอื่น ๆ ในขณะที่ กฤษมณฑ์ วัฒนานรงค์; และคนอื่นๆ (2541: 46) ที่ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรมของสถาบันศึกษาวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาสาขาพาณิชยกรรมทุกสาขาวิชาส่วนใหญ่วที่พักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง นักศึกษาจะแต่งกายถูระเบียบในเวลาเรียนซึ่งต่างจากนิสิตที่มีลักษณะที่พักอาศัยอยู่หอพักในสถาบันที่ได้รับการอบรมให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอพัก

ส่วนด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ ไม่ว่านิสิตจะมีลักษณะการอยู่อาศัยเช่นไรต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ให้ได้อย่างมีความสุข ซึ่งเรื่องดังกล่าวสำคัญต่อนิสิตเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในเรื่องของการปรับตัวการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่กว้างขึ้นในอนาคตต่อไป นักศึกษาจึงต้องพยายามปรับปรุงตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้เวลาให้เหมาะสมทั้งเรื่องเรียนและการใช้ชีวิตส่วนตัว มีความรับผิดชอบและการรักษาระเบียบวินัย ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันจึงทำให้มีวินัยในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ดังที่ อรุณลักษณ์ พุ่มมากรณ์ (2543: 92) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาถือว่าเป็นแหล่งเสริมสร้างที่สำคัญที่จะเตรียมพร้อมทั้งคุณภาพและคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา และต้องได้รับการอบรมเพื่อจะได้ปรับตัวและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุขรู้คุณค่าในการดำเนินชีวิต มีวางแผนการใช้เวลาและจัดลำดับความสำคัญของการใช้เวลาอย่างมีระเบียบวินัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี แยมกลีกร (2542: 71) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบของหอพักนักศึกษา สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า นิสิตมีความหลากหลายในการทำกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามสมควรจึงส่งผลให้นำไปพัฒนาระบบความคิดที่มีความหลากหลายในองค์ความรู้ทางด้านการใช้ทักษะในการเรียนและในเรื่องส่วนตัว

2.5 นิสิตที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีวินัยโดยรวมและด้านการรักษาระเบียบ

ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีวินัยด้านการรักษาระเบียบด้านการแต่งกายแตกต่างจากนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองในลักษณะของการให้คำแนะนำ และมีเหตุผล ไม่ปล่อยปละละเลยหรือควบคุมมากเกินไปอันเป็นการส่งผลต่อระบบความคิดของนิสิตที่จะประพฤติตนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและแต่งกายให้เหมาะสมตามกาลเทศะของสังคม จึงทำให้นิสิตมีความสามารถในการควบคุมตนเอง เพื่อให้ดำรงตน และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นๆ

ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งแตกต่างจากนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย โดยผู้ปกครอง ทำให้นิสิตรู้สึกว่าได้ความรัก ความเอาใจใส่สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควรและไม่ได้รับโอกาสอันสมควรในเรื่องของความเป็นอยู่ ดังที่ สุภาพรณ โคตรจรัส (2552: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการสร้างเสริม และการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลครอบครัวที่บิดามารดามีความอบอุ่นและยอมรับเด็กให้เด็กมีส่วนร่วมในการสร้างกฎเกณฑ์และความคุมตนให้เป็นไปตามกฎ ก่อให้เกิดผลดีเมื่อโตขึ้นเด็กจะทำตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สติดาพร คำสด (2546: 92) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลโดยตรงต่อการมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง เพราะครอบครัวถือได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก และ คิวพงศ์ ไชยพร (2548: 94) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาพาณิชยการ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการเป็นแบบอย่างของบิดามารดา ด้านพฤติกรรมความมีวินัยต่างกันมีวินัยในตนเองโดยรวมและด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมแตกต่างกัน

ส่วนด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ ไม่ว่านิสิตจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใดก็ตามเมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยนิสิตต้องมีการปรับตัว วางแผนการใช้เวลาในเรื่องของการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันโดยประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่คณะ กำหนด ได้แก่ เข้าเรียนตรงตามเวลา เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม รวมถึงเรื่องการทำกิจกรรม และเรื่องอื่นๆ ด้วย ซึ่งการปฏิบัติในลักษณะเดียวกันนี้ อาจส่งผลทำมีวินัยในเรื่องดังกล่าวไม่ต่างกัน ดังที่ กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544: 7) ได้กล่าวว่า นอกจากสถาบันครอบครัวแล้วสถาบันการศึกษาและกลุ่มเพื่อน มีบทบาทสำคัญ ในการปลูกฝังนิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง ประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสถาบันและสังคมได้อย่างมีความสงบเรียบร้อยและศึกษาเล่าเรียนไปได้ด้วยความราบรื่น ส่วน วลลภา เทพหัสติน ญ อรุยา (2543ก: 5) กล่าวว่า อาจารย์จำเป็นต้องศึกษาสภาพนิสิตนักศึกษาเพื่อให้เข้าใจต่อความต้องการของนิสิตในการศึกษา อิทธิพลที่มีต่อการเรียนรู้ ความคาดหวัง และธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้อาจารย์ได้ข้อมูลช่วยลดช่องว่างระหว่างอาจารย์กับนิสิตและช่วยแก้ปัญหาของนิสิตทั้งทางด้านการเรียน เศรษฐกิจ ครอบครัว และปัญหาส่วนตัวอีกด้วย เพื่อเข้าใจถึงลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่ตนเองสอนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กรุณา ศรีแสน (2548: 76) ที่ศึกษาเรื่องลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีวินัยด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบและด้านการแต่งกายนิสิตมีวินัยอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ด้านการเรียน จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเช่น จัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ และมีผลการเรียนดีในขณะที่กำลังศึกษา มาให้ข้อคิดและแนวทางในการเรียน เพื่อให้ นิสิตได้ศึกษาเป็นแบบอย่าง นอกจากนั้นหากนิสิตมีผลการเรียนที่ดีอาจารย์ควรมีการกล่าวชื่นชมเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและมีแรงกระตุ้นให้นิสิตมีความพยายามในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ

1.2 ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรมีนโยบายการจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษาแก่นิสิตในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน ครอบครัว และปัญหาส่วนตัว เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้นิสิตเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และมีเป้าหมายการวางแผนในการใช้ชีวิตที่ดีมากขึ้น

1.3 ด้านการรักษาระเบียบ จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการรักษาระเบียบอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นิสิตมีการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ดังคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม นอกจากนี้ ผู้บริหารอาจารย์ผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในคณะฯ ควรร่วมมือกันให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องวินัยนิสิต เช่น นิสิตจะต้องรู้ กฎ ระเบียบ ปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรม การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย รู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นที่ร่วมสังคม รวมถึงมีการกระตุ้นให้นิสิตมีจิตสำนึกเข้าใจค่านิยมสังคมในด้านต่างๆ ปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่างๆ เพื่อให้นิสิตเป็นผู้มีวินัยสามารถควบคุมตนเองได้ย่อมไม่ก่อให้เกิดปัญหาวินัยนิสิต

1.4 ด้านการแต่งกาย จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีวินัยด้านการแต่งกาย อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรมีนโยบายดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นระบบมากขึ้น เช่น มีการประชาสัมพันธ์ โปสเตอร์เชิญชวน แผ่นพับ จดหมายข่าวณรงค์การแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ รวมทั้งมอบหมายให้อาจารย์ผู้สอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องช่วยดูแล กล่าวตักเตือน เมื่อพบเห็นนิสิตแต่งกายไม่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมวินัยด้านการแต่งกายของนิสิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสังเกตพฤติกรรมของนิสิต หรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยของนิสิต
3. ควรศึกษาแนวทางในการส่งเสริมความมีวินัยของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง. ใน เอกสารประกอบโครงการ การศึกษาศักยภาพของเด็กไทย. หน้า 21. กรุงเทพฯ: กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมอาชีวศึกษา. (2542). ประเภทช่างอุตสาหกรรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538. ใน คุณลักษณะและมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานอาชีวศึกษา. หน้า 14. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา.
- กรรณิกา พริยะจิตรา. (2547). กิจกรรมนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา. สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). ศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. (2544, มกราคม). วินัยนักเรียน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 9 (22): 7-13.
- กรุณา ศรีแสน. (2548). ลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. ปรินญานิพนธ์ วท.ด. (บริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542, เมษายน). การฝึกวินัยเด็ก. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 3 (2): 60-65.
- . (2546, มกราคม). เทคนิคการฝึกวินัยเด็ก. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 3 (1): 55-60.
- กฤษจา ดอนทอง. (2549). ปัจจัยสัมพันธ์กับวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์; และคนอื่นๆ. (2541, สิงหาคม). พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรมของสถาบันศึกษาวิชาชีพเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 8 (4): 44-49.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). มหาวิทยาลัยที่ทางแยก. จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท ชัคเชสมิเดีย จำกัด.
- ขวัญฤดี ขำซ้อนลัตย์. (2542). การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2550). ก้าวแรกสู่พาณิชย-บัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- โคทม อารียา. (2541). การพัฒนานิพนธ์และประชาธิปไตย. ใน คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. หน้า 94. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิราพร อรุณพลทรัพย์. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (การจัดโครงการสวัสดิการสังคม).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ แผลส. (2541). สรุปคำบรรยายวิชา 2701 125 วิธีการศึกษาในมหาวิทยาลัย. (เอกสารประกอบการสอน).
หน้า 2-3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2548). ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยระบบ
การศึกษาสำหรับชั้นปริญญาบัณฑิต ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัช แสนวัง. (2543). สาเหตุการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียน สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม.
ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรชัย สันธิรัตน์. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองของนิสิต
ระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทนา ภาคบงกช; และคนอื่นๆ. (2543, พฤษภาคม). วินัยในตนเอง: วิจัยเพื่อการเตรียมสู่การทำงานและสังคม.
วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 6 (1): 11-19.
- ชูชีพ เขียวพัฒน์. (2549). สรุปคำบรรยายวิชากิจกรรม 1 (01-630-001) ระเบียบวินัย. (เอกสารประกอบการสอน).
หน้า 211-212. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตอุเทนถวาย.
- เชาวน์ มณีวงษ์. (ม.ป.ป.). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ: ศิลปะบรรณาคาร.
- ณัฐพร สตาภรณ์. (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน.
ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐพร อนุเวชศิริเกียรติ. (2550, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย กาญจนา แยมยี่สุน, ที่ห้องกิจการนิสิต 130
อาคารไชยยศสมบัติ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศน์ย์ จิตต์ชื่นเม็ชย์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธีระพร วีระถาวร. (2550, กรกฎาคม-ธันวาคม). *ความเลื่อมทางวัฒนธรรมของสังคม*.

สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2550, จาก

<http://library.acc.chula.ac.th/Article/Teeraporn/ความเลื่อมทางวัฒนธรรม.pdf>

อัครงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2545). *สังคมศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิธิวัฒน์ เมฆขจร. (2540). *การศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีปทุมกรุงเทพมหานคร*.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

บรรเทา กิตติศักดิ์. (ม.ป.ป.). *จริยธรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลเชิงจริยธรรมกับพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).

ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ประเวศ วะสี. (2541). *ปฏิรูปการศึกษา: ยกเครื่องทางปัญญาทางรอดจากความหายนะ*. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

ปรีชา ธรรมมา. (2545, เมษายน). วินัยแห่งตน. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*. 3 (26): 33-38.

ปิติ ชนะพรพันธุ์. (2550, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย กาญจนา แยมยี่สุน, ที่ห้องกิจการนิสิต 130

อาคารไชยยศสมบัติ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผ่องศรี วาณิชสุภวงศ์; รอชียะ มะมิง และปราณีต ศิริพงศ์. (2548). *รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547-2548 คณะศึกษาศาสตร์*

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. โครงการวิจัยภายใต้การสนับสนุนจากงบประมาณ

เงินรายได้คณะศึกษาศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2548. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร

พระธรรมปิฎก. (2551). *วินัยเรื่องที่ใหญ่กว่าที่คิด*. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2551, จาก <http://www.budpage.com/vinaya.shtml>

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2543). *มงคลชีวิต*. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.

พระเมธีธรรมาภรณ์. (2541). *พุทธปรัชญากับการพัฒนาวินัยและประชาธิปไตย*. ใน *คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย*. หน้า 7,9.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

พัชรี ประยูรชาญ. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูกับพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2545*. วิทยานิพนธ์ วท.ด.

(บริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

มนตรี แยมกลีกร. (2542). *รายงานผลการวิจัยเรื่องรูปแบบของหอพักนักศึกษา สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย*.

กรุงเทพฯ: ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- มณูชฎา พุทธสุวรรณ. (2550). การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยมหิดลและหอพักนอกมหาวิทยาลัย. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- มานิตย์ วัชวงษ์. (2547). การรับรู้และการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียน - นักศึกษา โรงเรียนเซนต์จอห์นโปโลเทคนิค. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี จุฬา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลิตเดอร์ชิฟ. (2551). การพัฒนาภาวะผู้นำเพื่อความสำเร็จและอนาคต. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2551, จาก <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1235/Lg1.html>
- วรวัฒน์ เหลืองอำพงค์ดี. (2550, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย กาญจนา แยมเยี่สุน, ที่ห้องกิจการนิสิต 130 อาคารไชยยศสมบัติ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543ก). เพื่อการพัฒนาผลิตนักศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2543ข). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ. ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2541). รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้วินัยในตนเองเป็นแกน. ใน คำบรรยายเกี่ยวกับ แนวคิดคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. หน้า 163. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิพิทกิจ. (2549). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2549. (1 ตุลาคม 2548 - กันยายน 2549) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์. (2542). หลักการวางแผนงานอเนกมัยครอบครัว. กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์
- ศิริพร บุญสอง. (2550, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย กาญจนา แยมเยี่สุน, ที่ห้องกิจการนิสิต 130 อาคารไชยยศสมบัติ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวพงศ์ ไชยพร. (2548). การศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาพณิชยการ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์สิทธิ์ บุญรังศรี. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมภาพ สันติวัฒนกุล. (2550, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย กาญจนา แยมเยี่สุน, ที่ห้องกิจการนิสิต 130 อาคารไชยยศสมบัติ 1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบูรณ์วัลย์ ลัตยารักษ์วิทย์. (2552). การพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จ. ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย.

สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2553, จาก <http://www.oknation.net/blog/nothank/2008/12/21/entry-2>

สมบูรณ์ พุยดี. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลากับการพัฒนาตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สรุพงษ์ ชูเดช. (2542ก). ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนานิสิตในตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ วท.ด. (วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

----- . (2542ข, พฤกษิกายน-ธันวาคม). การพัฒนานิสิตในตนเองตามแนวทางไตรสิกขา. วารสาร พ.ส.ล. 32 (220): 25-34.

สถิตาพร คำสด. (2546). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทน์เอม. (2544). จิตวิทยาเด็กเกร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เกษมสัมพันธ์การพิมพ์.

สุภาพรณ โคตรจรัส. (2552). พัฒนาการบุคคล. แบบแผนของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูสำคัญไฉน.

สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2552, จาก <http://advisor.anamai.moph.go.th/224/22408.html>

สุภาพ ณ นคร. (2547). การศึกษาวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

สุมน อมรวิวัฒน์. (2547, สิงหาคม). การพัฒนาการเรียนการสอนในประเทศออสเตรเลีย.

ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 7 (1): 1-3.

สุพร ตั้งสมวรพงษ์. (2545). การพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ 21. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาชุดที่ 1 กระบวนทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาบนเส้นทางการปฏิรูปการเรียนรู้. หน้า 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สินีนาฏ สุทธจินดา. (2543). การศึกษามีวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาพณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานกำลังพล กรมตำรวจ. (2551). วินัย ส่วนของการบริหารบุคคล กองวินัย. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2551, จาก <http://montri95.tripod.com/Displess/vnpe.htm>

อรพินทร์ ลันตัยอนันต์. (2549). การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อรุณลักษณ์ ทุมมาภรณ์. (2543). โครงการการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในการพัฒนาตนของนักศึกษา
ประจำหอพักสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. ใน *กระบวนการผูกพันมิตรวิชาชีพ ในการประชุมระดับชาติครั้งที่ 4*
บัณฑิตอุดมคติไทย. หน้า 88. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- อารี พันธุ์มณี. (ม.ป.ป.). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัท ตันอ้อ จำกัด.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2541). ความอยู่รอดของสังคมไทยกับการพัฒนามิวนิยมและสร้างเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย. ใน
คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัย
และความเป็นประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- อำนาจ จันทรมหา. (2542). การศึกษาจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักศึกษา
ในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ สังข์ศรีแก้ว. (2548). *สภาพการอยู่อาศัยและสภาพสังคมของนักศึกษาในเขตเมืองนครปฐม*.
วิทยานิพนธ์ คพ.ม. (เคหการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*.
Englewood cliffs. N.J.: Prentice-Hall, Inc
- Brisbane, Allen Louis. (1994). *The Development Child: Understanding Children and Parenting*. 6th ed.
New York: Glencoe.
- Cochran, William G. (1977). *Sampling Techniques*, 3rd ed. New York: John Wiley & Sons.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York: Harper and Row.
- Eddy, Thomas Michael. (1998, June). *Teacher and Student Perceptions of School Environment*.
Characteristics, Dissertation Abstracts. 58 (12): 4505-A
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education* 5th ed. New York:
McGraw-Hill.
- Grusec, Joan E, Lytton, Hugh. (1988). *Social Development: History and Theory*. New York: Springer.
- Hoffman, Martin L. (1976). *Empathy, Role Taking, Guilt, and Development of Altruistic Motives*
In T. Lickona (Ed.), *Moral development and behavior: Theory, Research and Social Issues*.
New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Honit, Alice S, Wittmer, Donna S. (1991). *Socialization and Discipline for Infant and Young Children*,
Early Childhood and Care. Vol. 66, 65-73. PsycLIT. 1990-1997.
- Hurlock, Elizabeth B. (1984). *Child Development*. New York: McGraw-Hill Book.
- Madsen, Charles H. and Clifford Madsen. (1981). *Teaching/Discipline: A Positive Approach for*
Education Development. London: Allyn & Bacon
- Maddox, Henry. (1963). *How to Study*. London: Cox & Wyman.

Neilson, W.A. (1993). *Webster's New International Dictionary of the English Language.*

Unabridged, with Seven Language Dictionary. Chicago: Encyclopedia Britannica.

Orval, Mowrer H. (1970). *Learning Theory and Behavior.* New York: Wiley.

Rensis Likert. (1970). *A Technique for the Measurement of Attitude.* Chicago: Rand McNally. Company.

Robert M.W. Travers. (1958). *Educational Measurement.* New York: The Macmillan. Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ และด้านการแต่งกาย

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และโปรดตอบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกาญจนา แยมยี่สุน

นิสิตปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของนิสิต

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ถึงปีการศึกษาปัจจุบัน โปรดระบุ .....

3. หลักสูตรที่ศึกษา

☐ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต

☐ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

☐ หลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต

☐ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)

4. ลักษณะสถานที่พักอาศัย

☐ บ้านของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

☐ หอพักในสถาบัน

☐ หอพักนอกสถาบัน (เอกชน)

☐ บ้านญาติ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง ขอให้นิสิตพิจารณาข้อความแต่ละข้อ และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียง 1 ช่องเท่านั้น และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ให้ข้าพเจ้าเป็นคนตัดสินใจเองในเรื่องส่วนตัว		✓
2	บิดามารดา/ผู้ปกครอง มักจะอธิบายถึงผลดี ผลเสีย ในการกระทำต่างๆ ของข้าพเจ้า	✓	

ข้อที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1	เมื่อทำผิดบิดามารดา/ผู้ปกครอง ให้โอกาสข้าพเจ้าอธิบายเหตุผล		
2	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ไม่เคยยกย่องชมเชยข้าพเจ้าเลย		
3	บิดามารดา/ผู้ปกครอง สนับสนุนให้เลือกเรียนตามรายวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ		
4	ข้าพเจ้าเลือกเรียนตามที่บิดามารดา/ผู้ปกครอง เลือกให้		
5	บิดามารดา/ผู้ปกครอง อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเที่ยวนอกบ้านตามสมควร		
6	ข้าพเจ้ามักไม่มีโอกาสตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายส่วนตัว		
7	ข้าพเจ้าแต่งตัวอย่างไรบิดามารดา/ผู้ปกครอง ไม่สนใจ		
8	ข้าพเจ้าต้องคอยทำตามคำสั่งของบิดามารดา/ผู้ปกครอง โดยปราศจากข้อโต้แย้ง		
9	เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัวบิดามารดา/ผู้ปกครอง และข้าพเจ้าจะช่วยกันแก้ปัญหา		
10	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ยินดีให้ความคิดเห็นเมื่อข้าพเจ้าขอคำปรึกษา		
11	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ไม่สนใจเกี่ยวกับเรื่องเรียนของข้าพเจ้า		
12	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีใครที่บ้านสนใจว่าข้าพเจ้าจะประพฤติดนอย่างไ		
13	ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ถ้าไม่ได้รับความยุติธรรมในเรื่องต่างๆ		
14	ข้าพเจ้ากลับบ้านตามเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด		
15	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ลงโทษตามความเหมาะสมถ้าข้าพเจ้าทำผิดจริง		
16	บิดามารดา/ผู้ปกครอง มักแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้ายังไม่โตพอที่จะสามารถตัดสินใจปัญหาต่างๆ ได้เอง		
17	ข้าพเจ้าจะกลับบ้านเวลาใดบิดามารดา/ผู้ปกครอง ก็ไม่เคยซักถาม		
18	บิดามารดา/ผู้ปกครอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้าเสมอ		
19	บิดามารดา/ผู้ปกครอง จะสนับสนุนให้ทำกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถและความสนใจของข้าพเจ้า		
20	บิดามารดา/ผู้ปกครอง จะคอยจู้จี้ซักถามเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้าเสมอ		
21	ข้าพเจ้าไม่เคยมีโอกาไปเที่ยวกับเพื่อนๆ นอกจากไปกับบิดามารดา/ผู้ปกครอง		
22	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดที่ต้องแก้ปัญหาเองโดยไม่มีโอกาสปรึกษาบิดามารดา/ผู้ปกครอง		
23	ข้าพเจ้ามักถูกบิดามารดา/ผู้ปกครอง ให้อยู่บ้านตามลำพังเสมอ		
24	เมื่อข้าพเจ้าถามในเรื่องต่างๆ บิดามารดา/ผู้ปกครอง มักจะไม่สนใจตอบ		
25	บิดามารดา/ผู้ปกครอง คอยเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าทำในสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง		
26	บิดามารดา/ผู้ปกครอง คอยควบคุมดูแลความประพฤติของข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิด		
27	บิดามารดา/ผู้ปกครอง จะคอยตักเตือนข้าพเจ้าในทุกเรื่อง		
28	บิดามารดา/ผู้ปกครอง กำหนดให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ท่านตั้งขึ้นอย่างเคร่งครัด		
29	ไม่ว่าข้าพเจ้าต้องการสิ่งใดบิดามารดา/ผู้ปกครอง ไม่สนใจสนองตอบ		
30	ข้าพเจ้าไปค้างบ้านเพื่อนได้โดยไม่ต้องขออนุญาตบิดามารดา/ผู้ปกครอง		

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว ด้านการรักษาระเบียบ
และด้านการแต่งกาย**

คำชี้แจง ขอให้ นิสิตพิจารณาการปฏิบัติของท่าน และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุดเพียง 1 ช่องเท่านั้น และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

- 5 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวอยู่เป็นประจำ
- 4 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเกือบทุกครั้ง
- 3 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นบางครั้งบางคราว
- 2 หมายถึง นิสิตปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนานๆ ครั้ง
- 1 หมายถึง นิสิตไม่เคยปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเลย

ตัวอย่างการตอบ

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน	✓				
2	ข้าพเจ้ามักชอบนั่งหลับในชั่วโมงเรียน				✓	

ในข้อที่ 1 แสดงว่าเมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติของนิสิตในข้อนี้ นิสิตมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ
ในชั้นเรียนเป็นประจำ

ในข้อที่ 2 แสดงว่าเมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติของนิสิตในข้อนี้ นิสิตมักชอบนั่งหลับในชั่วโมงเรียนนานๆ ครั้ง

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการเรียน					
1	ข้าพเจ้ามาเรียนสม่ำเสมอและไม่ขาดเรียน					
2	ข้าพเจ้ามักชอบนั่งหลับในชั่วโมงเรียน					
3	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน					
4	เมื่อข้าพเจ้ามีเวลาว่างจะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม					
5	ข้าพเจ้ามักจะมีส่วนร่วมในการทำรายงานกลุ่มกับเพื่อนๆ					
6	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนเสมอ					
7	ข้าพเจ้าเตรียมเอกสาร ตำรา หนังสือเรียน เข้าชั้นเรียนด้วย					
8	ข้าพเจ้าไม่ชอบลอกการบ้านจากเพื่อนๆ เพราะคิดว่า "เราทำได้"					
9	ข้าพเจ้ามักเตรียมอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน					
10	ข้าพเจ้าจะตรวจทานความเรียบร้อยของงานที่ได้รับมอบหมายก่อนนำเสนออาจารย์					
11	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงตามเวลา					
	ด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว					
12	ข้าพเจ้าช่วยเหลือและแบ่งเบางานบ้าน					
13	ข้าพเจ้ามีการวางแผนการใช้เงินอย่างรอบคอบในแต่ละเดือน					
14	ข้าพเจ้ามีเงินออมไว้ใช้จ่ายจำเป็น					
15	ข้าพเจ้าจะทำงานหารายได้พิเศษหากมีโอกา					
16	ข้าพเจ้าชอบเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเพื่อเป็นการคลายเครียด					
17	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาการใช้ชีวิตประจำ ด้านครอบครัว สังคม และกลุ่มเพื่อน ได้อย่างเหมาะสม					
18	ข้าพเจ้าชอบซื้อของใช้ตามกระแสนิยม					
19	ข้าพเจ้ามักจะคำนึงถึงผลดี ผลเสีย และความคุ้มค่าก่อนที่จะซื้อสิ่งของใดๆ					
20	ข้าพเจ้าสามารถจัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของข้าพเจ้าได้					
21	ข้าพเจ้าสามารถจัดการและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเองได้					
22	ข้าพเจ้ามักจะขอยืมเงินเพื่อนเพราะเงินไม่พอใช้					
	ด้านการรักษาระเบียบ					
23	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
24	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด					

ข้อที่	วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
25	ข้าพเจ้าไม่กระทำความผิด หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะไม่มีผู้ใดพบเห็นก็ตาม					
26	ข้าพเจ้าไม่นำสิ่งของที่เป็นของมหาวิทยาลัยมาครอบครองเป็นสมบัติส่วนตัว					
27	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมกริยาของตนเองได้แม้ว่าจะถูกเพื่อนว่าดื้อวาทหรือแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม					
28	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์โกรธได้ด้วยการไม่ได้เถียงกับอาจารย์					
29	ข้าพเจ้าพกพาอาวุธเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัยสำหรับป้องกันตัว					
30	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้					
31	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย					
32	ข้าพเจ้ามักนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในห้องเรียน					
33	ข้าพเจ้าแสดงบัตรนิสิตทุกครั้งเมื่อมีการใช้บริการศูนย์คอมพิวเตอร์ และห้องสมุด					
34	ข้าพเจ้าแสดงบัตรประจำตัวนิสิตทุกครั้งที่ใช้เข้าห้องสอบ					
35	ข้าพเจ้าปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดก่อนเข้าห้องสอบทุกครั้ง					
36	ข้าพเจ้าปลอมแปลง/แก้ไขข้อความในเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเมื่อมีความจำเป็น					
37	ข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อนเล่นพนันในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันฟุตบอล					
38	ข้าพเจ้ามักแอบดื่มสุรา หรือของมีเมาภายในมหาวิทยาลัย					
39	ในเวลาที่เราเร่งด่วนข้าพเจ้ามักไม่ใช้ทางม้าลาย หรือ สะพานลอย					
40	ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสก็จะลอกข้อสอบของเพื่อน					
41	ข้าพเจ้าจะให้เพื่อนนำ ID Account ของตนเองมาใช้ที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ และห้องสมุด					
	ด้านการแต่งกาย					
42	ข้าพเจ้าแต่งกายในชุดเครื่องแบบนิสิตทุกครั้งที่ใช้เข้าเรียน					
43	ข้าพเจ้าแต่งกายชุดเครื่องแบบที่เป็นทางการในงานพระราชพิธี ตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย					
44	ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย					
45	ข้าพเจ้าสวมเสื้อไว้ในกางเกง หรือกระโปรง ตลอดเวลาเมื่อใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต					
46	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย					
47	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ					
48	ข้าพเจ้าชอบแต่งกายตามแฟชั่นนิยมเข้าชั้นเรียน					
49	ข้าพเจ้าชอบสวมใส่รองเท้าฟองน้ำหรือรองเท้าแตะเดินภายในมหาวิทยาลัย					
50	เมื่อมามหาวิทยาลัยข้าพเจ้าชอบใส่เสื้อนิสิตตามแฟชั่นนิยม					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญและจดหมายขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมจारी ปรียานนท์
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต
สังกัด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ชื่อ รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สุกุลคู
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ศธ 0519.12/๑1๖%

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวกาญจนา เข้มยี่สุน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมจรี ปรียานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และ แบบสอบถามวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกาญจนา เข้มยี่สุน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-669-8523

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๕1๖๑

วันที่ ๑ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกาญจนา แยมี่ฮุ่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และ อาจารย์จารุวรรณ สกุลกู เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และ แบบสอบถามวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกาญจนา แยมี่ฮุ่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศร 0519.12/๐13๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวกาญจนา แยมยี่สุน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "วินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนางรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต / หลักสูตรบริหารธุรกิจ / หลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต และ หลักสูตรบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 947 คน ตอบแบบสอบถามวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกาญจนา แยมยี่สุน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนก

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนก

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.892
2. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามวินัยของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า t
	ด้านการเรียน	
1	ข้าพเจ้ามาเรียนสม่ำเสมอและไม่ขาดเรียน	3.843
2	ข้าพเจ้ามักชอบนั่งหลับในชั่วโมงเรียน	3.126
3	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน	2.138
4	เมื่อข้าพเจ้ามีเวลาว่างจะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	2.382
5	ข้าพเจ้ามักจะมีส่วนร่วมในการทำรายงานกลุ่มกับเพื่อนๆ	2.500
6	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนเสมอ	4.490
7	ข้าพเจ้าเตรียมเอกสาร ตำรา หนังสือเรียน เข้าชั้นเรียนด้วย	5.138
8	ข้าพเจ้าไม่ชอบลอกการบ้านจากเพื่อนๆ เพราะคิดว่า "เราทำได้"	3.324
9	ข้าพเจ้ามักเตรียมอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน	3.288
10	ข้าพเจ้าจะตรวจทานความเรียบร้อยของงานที่ได้รับมอบหมายก่อนนำส่งอาจารย์	5.362
11	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงตามเวลา	2.611
	การใช้ชีวิตส่วนตัว	
12	ข้าพเจ้าช่วยเหลือและแบ่งเบางานบ้าน	2.731
13	ข้าพเจ้ามีการวางแผนการใช้เงินอย่างรอบคอบในแต่ละเดือน	5.396
14	ข้าพเจ้ามีเงินออมไว้ใช้จ่ายจำเป็น	8.374
15	ข้าพเจ้าจะทำงานหารายได้พิเศษหากมีโอกาส	3.157
16	ข้าพเจ้าชอบเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเพื่อเป็นการคลายเครียด	3.080
17	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาการใช้ชีวิตประจำ ด้านครอบครัว สังคม และกลุ่มเพื่อน ได้อย่างเหมาะสม	2.379
18	ข้าพเจ้าชอบซื้อของใช้ตามกระแสนิยม	2.341
19	ข้าพเจ้าชอบมักจะคำนึงถึงผลดี ผลเสีย และความคุ้มค่าก่อนที่จะซื้อสิ่งของใดๆ	3.116
20	ข้าพเจ้าสามารถจัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของข้าพเจ้าได้	6.419
21	ข้าพเจ้าสามารถจัดการและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้	2.083
22	ข้าพเจ้ามักจะขอยืมเงินเพื่อนเพราะเงินไม่พอใช้	2.549

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่า t
	ด้านการรักษาระเบียบ	
23	ข้าพเจ้าปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	4.374
24	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	2.896
25	ข้าพเจ้าไม่กระทำความผิด หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะไม่มีผู้ใดพบเห็นก็ตาม	3.320
26	ข้าพเจ้าไม่นำสิ่งของที่เป็นของมหาวิทยาลัยมาครอบครองเป็นสมบัติส่วนตัว	5.019
27	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมกริยาของตนเองได้แม้ว่าจะถูกเพื่อนว่าด้วยวาจาหรือแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสม	2.546
28	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์โกรธได้ด้วยการไม่ได้เถียงกับอาจารย์	3.144
29	ข้าพเจ้าพกพาอาวุธเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัยสำหรับป้องกันตัว	2.764
30	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้	2.408
31	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	4.800
32	ข้าพเจ้ามักนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในห้องเรียน	2.860
33	ข้าพเจ้าแสดงบัตรนิสิตทุกครั้งเมื่อมีการใช้บริการศูนย์คอมพิวเตอร์ และห้องสมุด	2.856
34	ข้าพเจ้าแสดงบัตรประจำตัวนิสิตทุกครั้งที่ใช้เข้าห้องสอบ	5.099
35	ข้าพเจ้าปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดก่อนเข้าห้องสอบทุกครั้ง	4.200
36	ข้าพเจ้าปลอมแปลง/แก้ไขข้อความในเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเมื่อมีความจำเป็น	3.305
37	ข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อนเล่นพนันในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันฟุตบอล	3.877
38	ข้าพเจ้ามักแอบดื่มสุรา หรือของมีนเมาภายในมหาวิทยาลัย	4.882
39	ในเวลาที่เราด่วนข้าพเจ้ามักไม่ใช้ทางม้าลาย หรือ สะพานลอย	6.785
40	ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสก็จะลอกข้อสอบของเพื่อน	7.746
41	ข้าพเจ้าจะให้เพื่อนนำ ID Account ของตนเองมาใช้ที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ และห้องสมุด	4.980
	ด้านการแต่งกาย	
42	ข้าพเจ้าแต่งกายในชุดเครื่องแบบนิสิตทุกครั้งที่ใช้เรียน	5.112
43	ข้าพเจ้าแต่งกายชุดเครื่องแบบที่เป็นทางการในงานพระราชพิธี ตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย	5.543
44	ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย	4.745
45	ข้าพเจ้าสวมเสื้อไว้ในกางเกง หรือกระโปรง ตลอดเวลาเมื่อใส่ชุดเครื่องแบบนิสิต	6.743
46	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย	5.915
47	ข้าพเจ้าแต่งกายสุภาพเมื่อไปติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ	6.971
48	ข้าพเจ้าชอบแต่งกายตามแฟชั่นนิยมเข้าชั้นเรียน	7.348
49	ข้าพเจ้าชอบสวมใส่รองเท้าฟองน้ำหรือรองเท้าแตะเดินภายในมหาวิทยาลัย	4.804
50	เมื่อมามหาวิทยาลัยข้าพเจ้าชอบใส่เสื้อนิสิตตามแฟชั่นนิยม	6.78

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกาญจนา แยมยี่ลู่่น
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 26 กรกฎาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่ปัจจุบัน	68/245 หมู่4 ถนนพระรามที่2 แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10150
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่สำนักงาน (บริหารงานทั่วไป)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	บัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี จาก มหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ